

Quyển. XXI - Quyển. XXII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lô Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dâng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dâng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dâng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thương sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiệp mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước đê đấ nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấ được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái đê đồng xin, tha tình đê dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Mười Hai Điều Phật Di Ngôn Cho Quân Tử Đắc Đạo.

I. Quân tử biết tề gia để đại quang bá: Người đàn ông có sức quang bá lớn thành công ở đằng sau đều có người vợ giỏi cố vấn và tài trợ sự quang trị giỏi để đắc thành, như người phụ nữ có đức năng làm cho tài chánh giàu mạnh phù trợ sự kính thương tế thể dễ dàng làm cho nhân giàu đức trọng.

II. Bậc quân tử biết hiển ái để đạo lớn toàn chung: Công ngôn là diệu lý của người quân tử biết khuyên người lúc loạn, biết an người lúc người kiêu sang, làm cho kẻ sĩ nghe được lời hay biết nhường lời, hàng sĩ biết khiêm ngôn, học sĩ biết nghiêng mình tham ngộ để thiên cơ của người quân tử thông ngộ thiên cơ.

III. Bậc quân tử hộ pháp cho quốc gia đại công chánh: Hai người quân tử nghĩ mình đứng hạng nhì như phù trợ chủ công, biết cố vấn việc quan chính lập đạo hiếu trung làm gốc, nơi quan trường lập chí trung nghĩa làm công tâm, nhờ

vậy khuyên người công chánh an đề lòng, chánh yên đề khiêm lý, nhờ nhường sự công đạo được sự công đức lớn bền vững tình người và mình làm công tâm đại chính của hàng quân tử phù trợ quốc gia.

IV. Bậc quân tử xả ái lạc đề Tiên chơn: Quân tử có đức nhân của Bồ Tát tham ngộ được thiên cơ, cao sang không muốn tranh đua đề sự cao kính được thành tài, vinh hưng biết an không đề sự tranh tài sắc làm phiền loạn nội kinh. Nhờ giữ được đức năng nên được nhơn trọng chi nhơn mà thành đạo.

V. Bậc quân tử quên thương thù đề đắc chánh đạo: Công bình là tâm chơn của nhà đạo, công tâm là lòng từ bi của nhà giáo. Nhờ bình đẳng ngôn luận làm cho đời sống dứt bỏ được sự thương không đề ràng buộc cho sự thương kia bình đẳng tiến hóa, thù biết vị tha làm cho tha nhân chánh ngộ được nhân quả trong kiếp phù sinh. Nhờ giác ngộ trị kiến lớn đắc thành chánh quả.

VI. Bậc quân tử quên sự có mình đề hoàng đạo: Thắng ở đạo nhà biết nhường người đề

hoàng đạo vị tha, để không có mình làm cho người mới quy y tham ngộ thiên cơ, kẻ yếu biết người trên có lòng nhơn chánh nên mượn cơ hội giác ngộ lại đời người. Có phải sự quên mình để người kia được minh huệ.

VII. Bậc quân tử đi tìm ta là ai để chánh giác: Đời sống hôm nay của ta có liên quan đến ba kiếp, nên mỗi người tu cần tham ngộ thiên cơ để biết sự di nhơn hành đạo của đời trước. Được vậy gọi là đắc sự linh cảm của sự minh tâm kiến tánh đó vậy.

VIII. Bậc quân tử vị tha để chánh định lòng nhơn: Những người quân tử có tài hoa và quyền binh của kiếp này thì đời trước là một đại tướng cầm binh, vì sự hà khắc và thiếu lòng nhân của kiếp xưa hành đạo.

Vì vậy kiếp này còn sự nhân quả trong thường tình tướng niệm, có xảy ra nên dùng đạo di nhơn khiêm ái để hóa giải sự nhân quả của kiếp số đã qua, cho lòng chánh nhân an chính để đạo mình minh định. Đạo ái quốc tức hiện thân đắc đạo.

IX. Bậc quân tử hàm thụ tâm kinh để trung hiếu: Trước ngày đắc đạo Tam Giáo Tòa trong vô hình hiện ra bao nhiêu tuồng tích chỉ để thi lòng hàng quân tử có sạch tình và tướng hay không, có đi qua ngoài nhân tánh và luân hồi tánh hay chưa. Nên bậc quân tử phải thi lại chánh tư duy của mình mới đắc đạo.

X. Bậc quân tử quên ta là ai và người là ai mới đắc đạo: Thương phải đào tạo, còn yêu phải hiến dâng, làm được vậy trái tim chơn ái mới hiện ra. Thù biết vị tha, thấy nghèo biết bố thí cho dù là lời thiện làm giác ngộ lòng người mới đắc thành thiên mệnh.

XI. Bậc quân tử hàm thụ cái đại yêu để thành đạo: Gặp hiền nhân làm cho chí đồng đạo hiệp, như thiên sư và hiền nhân đi vào đạo ái quốc là Quân Tiên Xướng Nghĩa, làm cho hàng trung cang nghĩa cử thành đạo trung ái chi dân. Được như vậy đạo thành đức trọng.

XII. Bậc quân tử phải tôn trọng Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh: Đạo Trời dạy người tu chính lại thiên thời, Pháp Phật dạy nhân loại tu chính lại sự giàu mạnh chi dân làm địa lợi,

Thánh Kinh là dạy sự nhơn hòa làm cho lòng người tiếp thu sự trình sáng của Trời của Phật để lập lại đời Thượng Kim Thánh Đức và biết bảo vệ tôn trọng thái bình.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Thiên Định Chi Đạo.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm kiếm của bậc Đại Thừa làm cho thiên hạ hoàn nguyên, sự hoàn nguyên đưa lòng nhân tài hiệp nhất đạo để thiên hạ phò trợ sự thái bình cho an cư lạc nghiệp cho dân.

Bậc thiên sư nhìn trí kiếm của bậc Đạt Thừa phải dạy sự kinh bang tế thế cho bậc hiền quân, dạy sự kinh thông tế quốc cho bậc thần tử, dạy sự kinh luật tế thế an dân cho bậc công thần, dạy sự kinh thương an định quốc gia cho bậc bình chuẩn chi dân, để lòng chánh nhân làm cho đạo

trị quốc chi dân giàu mạnh trong thiên hạ hưởng sự vương trị thái bình.

Bậc thiên sư trí kiếm để anh định thành trì, bảo an địa lợi, trung chánh bậc chí nhân, tận trung lòng đại nghĩa, phù chính đại công tâm phù trợ bậc minh đạo.

Bậc thiên sư là bậc có tiềm năng của trí kiếm, thường có sự căn nguyên của tâm học hoàng đạo, thường dùng mỹ cảm trong văn chương để tế độ nhân tài. Như nước được bậc phò trung sự đại trung ban ra lòng đại nghĩa cử, những tài nhân vì đại nghĩa cử xả lý sự cầu tâm, học Hoàng Thiên xả kỹ, pháp cầu tâm pháp minh trị thiên hạ.

Bậc thiên sư lòng vị kỷ vì chí sĩ của thiên hạ biết rèn lòng, chí phân biệt vì đại thể biết dùng tu chánh đức ngăn được dục niệm trong lòng nên gọi đó là trí kiếm trùng tu thiên hạ, am được phân biệt nên gọi lòng đã trùng tu. Nhờ sự trùng tu mà đem lại sự minh huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trong thiên hạ nhờ trùn tu mà tiềm năng của trí kiếm hiển thần, như viên Minh Châu càng dôi càng sáng lạ, càng luyện càng thông suốt tiềm năng. Nhờ tiềm năng mở đến cảnh giới tận cùng thì bậc chí nhân tánh và tâm đi vào trong cảnh giới hoàng đạo.

Bậc thiên sư còn cái tâm kiếm nó là Phật học hàm thụ Như Lai Tâm Kinh mà mở được cái thiên di nên gọi Thiên Di Sơn là tâm kiếm, nó nhờ khí linh thiêng của hoàng đạo di kinh hàm dưỡng tâm Xá Lợi Tử di đạo. Nên đi được vào trong đại thể vô hình để tường vi lại sự hàm thụ Tâm Kinh trong các cõi Trời Vô Cực Đại Định.

Bậc thiên sư muôn thiên hiển tâm kiếm định được Hư Vô, muôn linh hiển tâm chánh định được Diệu Hữu nên đạo được vào trong bảy cõi Hồng Quang, bốn phương tám hướng dường như là lửa của cõi vô hình, càng vào tận cao tâm thì luyện mình trong khối Hồng Mông đại định, muôn ngàn ngọn theo lửa cháy thành tro, muôn ngàn tình tưởng vào trong thành gió bụi. Sau

giờ phút thiêu thân ta mới thấy Hư Không luyện mình thành chơn như Diệu Hữu.

“Tâm hiền kiểm bình trị lại nguồn tâm, thân hiền kiểm bình thiên di trong đại định”; nước định thì hiền dưng tỏ sáng văn minh, kiểm định thì lòng nhân sĩ tỏ sáng trí độ, lòng nhân an định thì mặt nước lớn thái bình. Trong văn minh di thiện tâm minh hiền chánh đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Nên bậc di chánh lấy chí nhân làm cho định mọi học sĩ, học sĩ được định vì truyền nhân cho tỏ sáng hiền văn trong mỗi quốc dân. Nên bậc định được trí kiểm không nó tới chỗ cao, không tâm vào lãnh vực xa sự trực giác.

Thường nhật dung trọng chánh đức để ưu ái lòng nhân, chăm sóc công lý để trung dung trong mọi nhân sĩ, lòng ái tha vị khiêm nên chứa được khí hòa, tâm bình đẳng để lắng nghe sâu trong mọi tiềm thức, trí giữ bình để sự tri thức trùng tu, an phẩm vị trong cương nhu quyết đoán sự việc.

Bậc thiên sư thấy cái xa của sự trí tri đề minh tường âm dương tương khắc kỷ, hiểu cái sự tu chính phong cương thiên di đại ngộ bình, truy cái sự chưa tường đề tâm phong vô chướng, tầm cái trị hòa nhu cho ái đến quốc gia.

Bậc thiên sư nghĩa không đồng không vội giáp thành văn bản, khí không hòa không lậu tận giải huyền cơ, tình không thật không lưu nhân vào bất nghĩa, ái không tha không thật bậc có đại tư lòng. Nên trí kiếm định là biết dâng bình chế thủy, lưng hay đầy do người rót nó vào chum.

Ngưng tiết độ thà không tình thì vô hải,
Bằng hữu tình phải khiêm ái để đắc nhân,
Người có tâm có mấy lượng để công bằng,
Thanh tịnh đức thì lòng trong vô sát giới.
Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Được kẻ sĩ trọng lời nói đến ngàn cân thì đủ đức năng phát lương tâm của hàng vạn lượng, như viên ngọc có giá trị liên thành thì lòng của vị vĩ nhân phải

có đủ quyền binh để bảo quản sự công minh của quốc gia thành đạt, cũng như bậc trọng chơn lý thì trong tiềm năng đã từng có đại trí tuệ hàng ma định giới. Đó mới thấy có cái trung cái tri cơ tự trong đạt ngẫu, còn lòng vạn chí thành thì vạn thạch hiển Linh Châu.

Bậc thiên sư nên trên đỉnh cao thì thấy núi lớn không cao, nhờ chỗ cao mà cái nhìn được bao la trong sự quảng độ, cái thấy biết thanh cao thông suốt để pháp độ đẳng vân, mượn cái nghe trên đại đỉnh để dưỡng đạo tinh thần, am tường phong vân ưu đãi để thông thường khí tiết, mở rộng tầm nhìn của con đại bàng định đại hải Thần Châu, hàm thụ cái đức minh chơn trên thiên hạ.

Bậc đến biết tinh thần sự tinh thần phát ra minh trí làm thông lý đạt tình, bậc tri kỳ lý biết tịnh tâm, sự tịnh tâm mở pháp nhãn nhìn lậu tận thiên cơ để minh giải sự thấy biết.

Bậc biết an lòng sự an lòng làm cho vạn sự đi vào cái đại trật tự trong trăm hoa đua nở tự nhiên, nên bậc đại trí kiếm tu đến đây thì đồng đức, được đồng đức tự phát tiềm năng, tự chơn

sự huyền ảo, tự gác kiếm để thanh tâm. Sự thanh tâm tầm được trong chơn đạo tàng ẩn một bảo tàng vô giá.

Nên bất danh giữ Tam Giáo thế gian, nên bất tranh giữ kinh tạng văn hiến và bất tranh luận trong thế sự huyền kinh để được thanh tịnh tự nhiên cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhập định thông thiên là để xa tư kỷ của nội lòng, có xa được tư kỷ thì lòng trống lòng mới đến có hiểu thuận với Thượng Thiên thì đạo đức lớn mới phục vị hồi tâm.

Bậc thiên sư có tường thông hư thật sự cảm ứng của thiên địa theo về, như người bệnh tâm lý được thoát tâm ma mới nhận thấy hồi quang phản chiếu, cái kinh di hiếu mở được đạo linh cảm từ bi, cái tâm di hiếu mở được tư duy trong chánh đạo, cái lý trị hòa mở được cái đức khiêm ái từ ngôn.

Bậc thiên sư nhìn tâm chưa lành các huệ tâm khép kín, lòng chưa trong cái tánh huệ không về, trí chưa an cái tánh quang mờ mịt, thần chưa yên cái thông thiên che kín huyền cơ.

Nên bậc trí kiếm phải định mọi lý cho nhất lý thông thì vạn lý đều minh, phải định thần kinh cho nhất kinh thông thì vạn dân hưng nguồn dăng thượng học, phải xa cái động của thường nhân để hàm thụ sự chí nhân cho nhân mình chánh giác, phải xa cái động của hậu học thường nhân để hàm học sự tao nhân. Nhờ sự đắc sự tao nhân mà đạt lễ.

Trong thanh sáng được thần an, nhờ biết an chơn tịnh phát huệ, trong an tánh tự linh soi tâm trong hiệp cảnh, nhờ tâm và cảnh linh cảm tự nhiên được học sự thượng kinh thông thiên huyền thức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Khi được tiềm thức thường tịnh cho chơn giải siêu hình, mỗi nhận thức vô hình là sự phát tiềm năng đi

vào chánh định, chánh định là sự đại giác ngộ thông linh ra vào Tam Giới, định là nấc thang Trời đi vào trong nội tâm mở Máy Hạo Càn Khôn. Nên định là sức tâm lực siêu linh, nhờ tâm định vào thế giới siêu linh mới mở linh minh thần giác vào trong siêu tướng.

Bậc thiên sư nhìn cái có dường như sự trường tồn từ vô chung vô thủy, cái không phải dứt sự nhận thức thường tại ở nội tâm. Nhờ sự dứt niệm linh minh thần giác mới đủ thần minh vào cảnh giới Hu Không vô biệt niệm.

Bậc thiên sư nhìn như tâm có tình luôn đi chung có hình thì có bóng, bằng tâm không tướng thì dứt hình là bóng vào cảnh giới không động quang, nơi là sanh dứt tử cõi sanh xuất thần minh mới tự tánh linh quang quy nguồn cội.

Bậc đạo là được tướng đặc đạo vô hình, trong cái cõi vô hình ta mới liễu xuất chơn như ngoài Tam Giới, cái thấy không động thiên làm cho cái biết của trí tuệ thanh sáng và trong sạch, cái nghe của thường tĩnh thiên, làm cho sự

huyền giải thấu triệt sự hàm học với Như Lai.
Đến đó đạo tức tâm và tâm ta tức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đến đó không thể cho sự thấy nghe của ta là nhất cảm thông suốt trong các cõi thường tình thiên, mà phải hàm thụ cái nội lý nhất nguyên để sự học của trí tuệ trong đại giác không bị khép lại.

Bậc thiên sư vào không động thiên như thể đạo của Niết Bàn, người đạt đạo phải tâm không lìa cảnh vì cảnh là lý nhất nguyên. Có qua được huyền cơ thì tâm và cảnh đồng đặc nhất.

Không thể nói cái đạt sở năng của ta là có, hễ ta chấp có đủ thì nó không hình, bằng tưởng nó không hình thì linh minh thần giác chết dần trong sự chấp có, tức có đến rồi không có đặc. Không thể nói có là không thể để bóng tối của thất tình tâm làm mê ám chơn tâm, không thể chấp không.

Sao bậc đặc đạo lại trừ phú đầy nhọc về hiểu biết và trí tuệ, chỉ để cái có bổ ích cho sự không,

để cho cái không của mỗi Thái Cực nôi vào trong các linh thể Vô Cực.

Có là Mẹ của vạn năng sinh xuất vô hình, không là Cha của vạn linh sanh xuất chơn lý. Cho nên cái đạo học nhập định phải không lìa vô chấp hữu mới pháp được kỳ tâm.

Chơn là không động quang sanh xuất kỳ lý, lý là thường tĩnh quang sinh xuất kỳ nhân. Cho nên người đắc một nấc thang trong không động thiên, cũng là người đạt sở học mỗi vạn năng lìa vô không chấp hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không vì quá mê tu là đóng cửa các hệ thần minh, mà phải dẫn thân hàm học Tâm Kinh khai hóa. Vì thần kinh có sức thông đạt thì mở được các cánh cửa của kỳ bảo siêu quang.

Cho nên bậc chơn tu không nên lìa sự học của vô tự từ quang, hễ bỏ dở thời gian khi đạt đạo mới thấy trong Niết Bàn tâm có bỏ dư nhiều chỗ trống, lúc đó phải quay về trở lại ngồi thiền

thất tập Pháp Môn trở lại để bù đắp sự dở dang, đến đó mới tội nghiệp cho ta thiếu hàm học thành ra không hồi chơn trọn thủy.

Bậc thiên sư nhìn như cái trí phải hàm học rồi tịnh tu thành trí tuệ, nhờ phát được trí tuệ mới hàm thụ trí đạo của bậc đại giác thần kinh, trong đại giác thần kinh tịnh tu luyện thần minh phát trí huệ.

Khi đạt được trí huệ phải hàm thụ Tâm Kinh, học cho đạt Tâm Kinh thì lục thần thông mới mở, vào trong sáu cửa chơn thần khế hiệp nhất thể linh quang, trong đại thể linh quang mới hoàn nguyên phục thủy.

Bậc thiên sư đến cõi trong sáng các chơn mỹ cảm hiển ra, đến cõi thường tịnh thiên lương trí đạt hoàn mỹ, sống cái di thức của Thượng Thiên, sanh cái Kim Thân thuần chánh, hóa cái tánh Phật siêu nhiên, hòa cái chơn như minh đạo, đạt cái đức thiên pháp siêu quang, thông cái chức năng Vũ Trụ thì mới thật đắc đại giác chơn thân.

Bậc thiên sư sự hóa cảm thì tình thông đạt lý, trí sáng thông thần, nhân thanh minh trí, lòng

an thông huệ, trong cái trong sạch của Thượng Thiên làm lòng ta trong sạch sự Thất Chơn chuyên thể.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!
Tâm tao ngộ tánh đạo quờn không,
Trí tao ngộ bầy tình lạng trống,
Lòng tao ngộ sơ thủy hiển thần quang,
Cảnh thanh tịnh nhờ phát tiềm năng trong
Vô Cực.

Bậc thiên sư đi vào đại thể đều có ta trong, thông đại thể nhờ tiềm năng minh chơn giải, mỗi sở học đều hàm thụ một chức năng, mỗi sự giai ngộ phát thần minh linh giác.

Cái có cái không vào không động thiên lạng dứt, cái tiêu cái đại vào không tương lạng yên. Như nước và Trăng soi chung thành Minh Cảnh, bằng Trăng không hình thì nước đó vô thanh.

Bậc thiên sư không thể nói ta có sở năng mà dương lên để đạt đạo, cũng không thể nói ta không có khả năng để thể đạo hiển vào trong,

mà đạo là lực từ quang hể đúng hệ thần kinh như bộ máy Hư Không giáp vào thì được vào trong cảm tín để minh thị bộ máy đạo vô hình, bằng không đúng cái nhông, cái khớp của nó thì nó đẩy ta ra và lúi khếp lại. Ấy mới thấy chơn đạo vô tư, tịnh mới biết lòng Trời cao vô sắc tướng.

Vì vậy người hàm thụ Đại Thừa Pháp Vương Như Ý là hàm học tháo gỡ nội cảnh ở trong lòng, trước để lìa xa âm thanh sắc tướng thì khi vào Máy Hạo vô hình không bị ngại chướng của sắc tướng tâm làm cản đường vô.

Bậc thiên sư nhìn hư là mọi sự thất tình của thế gian là tạm gác lại vào đây nó không thật, vô là vào trong cánh cửa của chơn linh mới về đến tận đầu nguồn. Nhờ nguồn thiên của pháp giới thông linh rửa cái tâm trần ô sạch tướng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Nước thanh tịnh tẩy sạch hệ thần minh,

Khí thanh tịnh làm hồi sinh chơn thiện mỹ,

Đất hoàng đạo làm điền sản của linh quang,
Lòng chánh định làm lương tri phục vị.

Bậc thiên sư nghe được tiếng nói của lòng Trời Âm Ba Đại Hồn hiển giáo, nhìn không tận vào lòng Trời để biết nơi hoàng chơn thể trong khí Hồng Mông, nơi tốt nguồn của đại đồng chơn lý, cõi tốt cùng của thiên lý Hư Không.

Đến đó mới hiển thể Cha chung là Trời Đại Thiên Tôn Thượng Đế, Cha Trời là Vua trên muôn ngàn Đại Đế, là Chủ Tể trong Vũ Trụ Vạn Năng, là trung tim sinh lực phát ra nhân tạng làm chủ trong trung tim sinh lực Càn Khôn, là Thái Cực linh quang hóa sinh linh hồn Vũ Trụ.

Kẻ hiển đạo vào trong cúi đầu đánh lễ Bậc Chí Tôn Thượng Đế và tung hô tế tân “Vạn Tuế” để lễ kính ân Trời hồi quang phản chiếu trong nhịp độ đại linh quang.

Bậc thiên sư vào không động thiên mới biết Phật lớn là Bà Mẹ trong Trời Kim Quang tỏ khắp, Phật lớn chứa khối đại từ đại bi, đại hỷ đại xả tức là bậc Mẫu Nghi trong Trời đất, một vị Vương Phật chủ trị Tây Cung làm chủ muôn ngàn Nữ Vương Thần Tướng, làm Giáo Chủ

Ngũ Giáo Thần Linh và Vương Quốc Diêu Trì Kim Mẫu Đại Từ Tôn, là Bà Mẹ Trời sanh linh quang cho vạn loài vạn vật trong Hư Vô ra ngoài Diệu Hữu.

Đức của Mẫu Phật như vàng sanh cho các Kim Thân Phật Tử, đạo như đại nhất cầu sanh hóa Tinh Tú trong Vũ Trụ Vạn Năng, tình như lòng Trời lớn chí nhân ban tiềm năng cho con Trời quy đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vào thường tinh thiên mới biết Lôi Âm Tử có Cổ Phật Như Lai là Thầy lớn trong Vũ Trụ dạy bậc Tiến Sĩ và Thạc Sĩ ở Thượng Thiên, là trường lớn trong Tam Giáo vạn linh, là cửa trường sinh trong Như Lai chơn thể.

Như Lai đại thể là Tổ Đường của muôn ngàn Tiên Tổ Tam Thiên là Thầy lớn trong muôn Thầy Chưởng Giáo, là Cổ Phật trong Vạn Pháp tâm nguyên, là Vị Đại Bác Học vô vi

huyền ân, là nguồn cội Bồ Đề thụ huấn đại lòng nhân.

Bậc thiên sư đi đến tận đầu nguồn mới nhận lại Cha lớn là Trời chung Đại Thể Linh Quang, Mẹ lớn là Phật chung Đại Thể Đệ Nhất Cầu, Thầy lớn là Như Lai chung Đại Niết Bàn Tâm Linh. Tâm được ba đại thể có ta trong Tam Thể Phật Quang mới là Phật chứng quả đắc thành chánh quả.

Bậc thiên sư học kinh lớn không lời nhờ tâm kinh thị giải, trong các cánh cửa vô hình thân minh đại giác, học đức lớn không tánh nhờ tánh linh minh thân giác, quy về trong Máy Hạo thông pháp giới trong các cõi huyền cơ và diệu quang đại ngộ, học đạo lớn không tâm nhờ lục tâm thông vào mở sáu cửa vô minh, để tâm không vướng bận và tâm không thiếu sót sự hàm thụ Như Lai mới đắc thành chánh giác của lục tâm thông.

Bậc thiên sư đến nơi không thời gian chứa sự sống vô hình, cõi không thời gian chứa tâm kinh vô lậu, cảnh giới không chấp giáo chứa đại đạo toàn chơn. Bậc Đại Học tu tâm có vào trong

mới tường thông cái Hư Không là sự hàm thụ không để thiếu sót.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! “Nơi mà sự sống trường tồn bất lão, Cõi mà sanh tử không trôi buộc chơn như, Nhà lại không nóc nhìn xuyên qua vô tận. Chơn như sống đại thanh bình thượng học văn minh”.

“Nơi đạo đức đời sống thuần chơn không sanh sát, Cõi Niết Bàn đại giác sống động tự nhiên, Lòng trống lòng lậu tận tánh để đoàn viên, Lý chơn giải an thiên trong tọa ngoại”.

“Bạc quân tử sanh đến cảnh vô sanh là nguồn lớn, Nước trăm nguồn đến biển cũng hòa chung, Trí lên cao hòa thành trí tuệ vô cùng, Như hiệp thủy Hoàng Khung thanh tịnh giác”.

“Bạc minh trí hóa kim quang thành pháp, Học minh tâm theo tâm hóa thanh quang, Cõi không tên là tốt cảnh Niết Bàn, Lòng không tướng tức vô cùng trong siêu giác”.

Bậc thiên sư nhìn: “Nhất đạo để hóa di thượng thừa thanh, Nhất niệm để hóa Di Lạc thường tịnh, Nhất Phật để hóa di thiện thường tu”.

“Trong thanh sáng di thượng làm đường, Trong minh sáng Di Lạc thường đức, Trong thông suốt di đạo làm nhất niệm, Trong không tướng thanh sáng lại linh quang, Trong không lòng thanh tâm lại đại định, Trong không tánh thanh tịnh lại vô thường tâm”.

“Diệt ngã tướng tức diệt được luân hồi tâm, Diệt ngã tướng tức diệt được ngại chướng tâm, Diệt tư ngã tức Hư Vô được lòng thanh tịnh”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư không ngã tướng giả tướng vào vô thượng Tu Di, không pháp tướng phù dục giả danh vào chân nhân thông suốt chơn lý, không chấp ngã phù chú thần linh, vào được Hư Không thông nhập định.

Viết nhất tự thân pháp làm nhà,

Viết nhất kinh tâm kinh là Thầy,
Viết nhất đạo đại khối kim quang là Phật.

Bậc thiên sư vào trong cõi hư linh mới đắc kim quang trong vạn hữu, vào trong cõi Hư Không mới đắc thân pháp trong vạn hữu, vào trong cõi Hồng Mông mới đắc nhất thể trong vạn hữu.

“Nơi vô tướng trường sanh trong pháp tướng, Cõi không tên trường sanh y đức tiềm năng, Nơi không động trường sanh y nhân Đức Phật”.

Bậc thiên sư nhìn Bảo Hà quý rửa thân pháp toàn chơn, Bảo Y quý đắp y quang đức trọng, Bảo Châu quý đắc kim quang huệ mạng.

Bậc thiên sư tâm học là cái đức năng để người đạt tiềm năng, là cái chức năng để người huyền giáo đạt đạo, là cái sức học vô hình để lãnh đạo lại bản thể của Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm học của thiên sư là đạt tịnh phát huệ, là sự trong

sáng của hệ học “Vạn Pháp Triều Tông”; Như một sức học đứng ngoài Tam Giáo để làm chủ sự chí nhân cho mình thành đạo.

Bậc thiên sư khi tâm học đặc nhất thông thì vạn lý tâm thính trong nhất đạo, thông linh thì sở năng thật đức, trong thật đức mới thành chánh quả của Như Lai.

Người đạt tâm học thì buông thả các pháp, buông thả tất cả phù phép tà tinh thần minh của nó để cho tâm không động và không tịnh, vào trong sở học của chơn như ứng biến và huyền giải theo tâm, tức Phật là tâm là Phật. Sự học sẽ được minh triết nhất nguyên.

Bậc thiên sư trong tâm học sẽ phát ra các cánh cửa của thần minh, nhà Phật gọi là phát huệ, nhà Đạo gọi là chơn lý mới mở ra để hàm thụ Tâm Kinh Hư Vô để tâm mình thông suốt vạn hữu.

Bậc thiên sư đạt tâm học huyền giải Thiên Kinh Vạn Quyển mà chưa hề học một quyển kinh trước ở trong đời, Huyền Giáo Vạn Pháp chưa bao giờ tập luyện những pháp phép mà

thông hiểu Vạn Pháp, Huyền Kinh trong mọi sức sống trí tuệ có thần minh.

Bậc thiên sư tâm học là Thông Thiên Tự Kinh Hư Vô Huyền Giáo, sức học của Đại Thừa đứng ngoài Tam Giáo của thế gian, sức ngộ của đại giác đứng ngoài Tam Thiên Thế Giới, sức trí tuệ của Như Lai đứng ngoài khả năng của loài người. Nên gọi nhập định Tâm Thiên huyền cơ trong sự liễu giác, ai đắc tự ngộ sự hàm học của siêu nhiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Không tướng trong các thể lại có đủ hình thể chơn như, không tình trong vạn tướng lại có đủ thủy pháp để toàn chung, không nhân quả nữa trong Tam Giới lại đứng ngoài Tam Giới để tiềm năng không động và không tịnh, trong Vạn Pháp Môn lại huyền giải thông tâm, thông tâm lý thì phát Kinh Vô Tự nội tâm. Ấy mới gọi sự học đạo của thần minh mà đứng ngoài sự thanh tâm của đạo giáo.

Bậc thiên sư như tâm thật đức lòng có đại vị tha, như trí thật huệ lòng có sự chí nhân chỉ đạo, như tiềm năng phát ra thật sự lòng có lỗi lớn Tu Di, như huệ trong đầy thật đức lòng có sự màu nhiệm thiên cơ. Đó gọi là tâm trong sáng thì sự thanh sạch hiển linh thân.

Bậc thiên sư cái trí của chơn như là thần huệ, cái pháp của Kim Thân là sức đạo, cái tánh của Kim Quang là Đức Phật ở trong mình. Vì vậy Phật vào Đạo hiệp nhất mới phát ra chơn thể lớn để hiệp thể Hư Vô.

Bậc thiên sư là người tự huệ trong sáng gọi là chơn đức, người tự đạo linh thanh gọi là chơn như, người tự pháp màu nhiệm gọi là chơn thể, Tam Thể hiệp vào Thái Cực mới vào trong Vô Cực để phát tiềm năng.

Bậc thiên sư nhìn nhân học lễ, lễ hội thành văn, văn nhập lý phát Tâm Kinh thị ngộ, Tiên học pháp pháp đắc thành lực, lực hội trong đầy thành Đức Kim Tiên, Thánh học đạo đạo đắc thành thần kinh, thần kinh đi vào trong Vô Cực. Nên gọi đạt đạo tức trở lại sự sống của thể thức ban đầu nên được thành Thánh Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vào trong Thái Cực biết lại sự hoàng đạo của sở học ban sơ, vào trong Vô Cực học lại cái thích nghi kỳ phùng giác ngộ, mỗi một sự giác ngộ kết được sự sinh lực của siêu nhiên. Nên gọi thần cơ diệu toán.

Bậc thiên sư trông cái lòng cho lòng thông ra ngoài Tam Giới, trông cái trí cho trí thông lực chí nhân, trông cái tình cho tình thông tánh linh đại giác. Có trông Tam Thừa mới tâm thừa tiếp Đại Khôi Linh Quang, con đường tâm đi vào con đường hoàng đạo, tâm thị thần, thần thị chủ huyền vi.

Bậc thiên sư đưa tâm vào cho cơ huyền đạt ngẫu, đưa lòng vào trong cho lòng thật chơn lòng, minh các đức năng để hàm dưỡng công viên thành quả mãn, truy cái lý vô hình cho thánh trí tâm nguyên, an cái lòng thiên vào trong cho lòng nhập hóa, bình cái chí nhân cho nhân hóa sở học huyền cơ.

Bậc thiên sư an dưỡng thân tâm, tâm bình trí đạt tịnh, vào tận cõi thanh lòng rồi nhập định để lòng không, sở học trống lòng lòng kia kết đạo, sở học trống trí, trí nọ kết huyền cơ, sở năng đặc tịnh huệ trong thanh tịnh huệ phát ra ngoài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư không chấp tướng pháp, không pháp mới đặc sở học của chơn tâm, có nghĩa là mỗi sự tu nên cao như đi vào Đại Học thì phải có những tầng pháp cao hơn, không pháp này rồi học đến pháp kia. Ấy mới gọi có khi pháp mà có khi không pháp, ấy là lên lớp pháp giới.

Tâm vô tướng thân tâm vô vi trong Diệu Hữu, như cơ thì hữu, còn ngẫu lại vô hình. Nhờ thông trong tâm mà kết được sở năng của thân mình vào trong Đại Vũ Trụ.

Bậc thiên sư nhìn thủy là cơ khi đặc ngẫu, thủy đức phát ly đi lên, hỏa là cơ khi đặc ngẫu, hỏa đức phát thanh quang đi lên, thổ là cơ khi đặc ngẫu, thổ đức mở ra đường hoàng đạo, mộc

là cơ khi đắc ngẫu, mộc đức phát Thiên Thần Tướng hộ pháp đưa đường, kim là cơ khi đắc ngẫu, kim đức kết thành Kim Thân của ta vào Phật Quốc.

Bậc thiên sư nhìn năm đức là cơ đưa ta vào năm Đế đạt ngẫu, năm giáo là cơ đưa ta vào Ngũ Nhân đạt ngẫu, năm giới là cơ đưa ta vào năm Trời đạt ngẫu, năm nhân là cơ đưa ta vào năm Phật đạt ngẫu, năm khí là cơ đưa ta vào năm Thái Nguyên đạt ngẫu. Cơ và ngẫu là gốc lớn trong khí hạo vô hình, bậc luyện chơn linh không thể tách ra ngoài mà thành chánh quả.

Âm mượn dương để cấu trúc huyền cơ, dương trợ âm để kết linh thần khí, âm cô bất thành quả vị Kim Thân, dương bất cập bất thành Như Lai quả vị. Nên âm là cơ để dương trưởng thuận dương, dương là ngẫu để âm tương thuận âm trong cơ ngẫu.

Cái Tiên Thiên âm dương là đạo, cái Hậu Thiên âm dương là đức, người biết dưỡng đức mới cơ ngẫu Đạo Tiên Thiên trong thiên lý hoàn nguyên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư ở có mực thước nên gọi bậc thường đức, hành xử trọng trung nghĩa nên gọi bậc giữ đức. Nhờ nghiêm mình nên được thượng đức trong nhất đạo của Tiên Nhân.

Nên bậc đại yêu biết hiến dâng để tiết độ vì nước, nên bậc đại ái biết hiến nghĩa để thành Tiên cho nước, nên bậc đại giác biết không lòng để thành đạo cho nước.

Bậc thiên sư biết nghiêng mình để giữ lễ với Thượng Thiên, biết khiêm cung để hòa nhu trong việc xử thế, biết khiêm ái để nhường lời cho được đại tha, trong các tư thiên có đủ trí năng thì dễ thành Phật Đạo.

Bậc thiên sư không cảm thần trong lúc minh tâm, không bội tín trong việc đại hiếu để đã hứa, không cản đường bậc thành đạo độ tha. Được đức trọng đó gọi là đại ái.

Bậc thiên sư tín không trọng uy tín lời tiêu dãn, lòng không thành chơn không không phát huệ, trí không trung minh thần lớn không về,

tình không chơn mọi chơn lý cảm ứng không đến.

Bậc thiên sư biết không động sự biết lớn minh tâm, hiểu không tham sự hiểu lớn phát huệ, đức không tha cầu sự thượng đức hồi minh.

Bậc thiên sư thật không mưu tính chơn thật lớn hiểu hình, tu không tham cầu sự thanh tâm hiển thể, thiên không vọng tưởng sự thiên giác ngộ ra, định không động tâm linh tâm bày trước mắt.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiện phải thông tâm thiện trong đạt đức, hiền đủ hiểu liêm hiền hiểu mới làm tròn, nhân phải nhân hóa Đức Háo Sanh tốt đức, tài phải tài năng cho tâm trí thiện viên thành.

Bậc thiên sư vào trong cảm các cửa linh minh ứng giải, được thông tình các lý tự pháp viên minh, được nội giáo tự thần minh ứng cảm. Nên được đức nhân của thiên cơ thượng học đó sinh.

Bậc thiền sư xa ngoại cảnh để nội giác thiền cơ, vào nội cảnh để kinh bang tế độ, an thiền tâm để linh giải chơn nguyên, thanh tịnh đức cho đức nhân thượng học.

Bậc thiền sư buông thả lòng phàm sự vị tha cho tâm đạt tịnh, bỏ phiền não tâm sự linh ngữ học thiên ngôn, nhẹ tự tâm sự thánh tâm ban diệu lý, quên lòng trần sự tự tại hội chơn thiên.

Bậc thiền sư nói như không lời, nhờ không dùng lời đạt thanh tịnh, nghĩ không dùng trí, nhờ không dùng trí thiền căn chơn huệ mở tâm, nghe không dùng tai, nhờ không dùng tai của phàm tánh phục hồi chơn khí, biết không dùng sự giải, nhờ ngộ biết không giải mở được tâm kinh.

Bậc thiền sư mê biết an thần sự vừa mê tâm linh thanh tịnh, định biết an thần sự thần minh sanh minh giác, thiên biết an thần sự huyền giác trước linh tâm.

Bậc thiền sư hiểu không để cùng lý, sự lậu tận tánh hiển linh, giác không để cùng cảnh, sự cảnh tâm hiệp nhất, ngộ không để cùng tận, sự minh tâm kiến tánh hiển ra.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiền sư thanh không để quá Hư Vô cảnh tâm tròn minh sáng, tịnh không quá để tịch yên thanh trí lớn thành quang, trong không quá lặng trống sự quờn vô tiếp giáp, cái lý đạo không để lặng mình trọng tịch tịnh của vô vi. Đó mới gọi là tâm sinh huệ mạng.

Bậc thiền sư thừa võ đức hóa văn, văn kinh dạy bình lý, binh pháp hóa trí tuệ, trí tuệ đó tâm kinh, vào tận Tâm Kinh tự thông Vạn Pháp.

Bậc thiền sư không buộc thường tình cho tâm sạch tự cảnh, không cản thường trí cho trí hóa thành văn, không che thường tâm cho tâm sanh huệ mạng.

Pháp thành giáo tâm kinh hàm thụ tùy thời, tánh thành pháp tánh trí tuệ hàm thụ tùy thức. Có những sự trực ngộ phải đốn tánh mình linh trong mình để đi vào đại ngộ, để lòng thông suốt trực giác nối lại lòng thể đại mới hiệp huyền cơ.

Bậc thiên sư cảnh hiển tâm tùy thời để tâm sinh biến dịch, tâm hiển cảnh tùy sở ngộ để tâm lý an vi, tâm và cảnh hiệp một để tự nhiên huyền hóa, sự huyền hóa của tâm tức tâm sinh ra đại trí tuệ.

Bậc thiên sư đi qua các sự cách cảm, tánh linh ứng tự nhiên vào trong các sự cách cảm để nhận sự thần tâm cảm hóa. Đó là trí năng sanh thành huệ, nên nhận sự thần minh trong cách cảm tâm nguyên.

Bậc thiên sư khí không trong sạch sự chơn đạo trong các lý chưa tỏ ra, tịnh không trình sáng sự thông suốt chưa hiển thể, thiên không tròn đầy sự minh mẫn bị giảm đi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tánh còn cảm thần làm thần minh giảm lực, lòng chưa thông lý làm trí tuệ giảm tiềm năng, tâm chưa thanh trong làm sức định huệ căng thẳng. Chỉ làm cho không ràng buộc sự trong sáng của tự tánh an hòa.

Bậc thiên sư đến lúc trí tuệ càng cao thì sức định huệ càng gia tăng, mỗi lúc gia tăng theo sự an thần kỳ ngộ, không thể nó không trong lúc sanh trí tuệ, không thể chấp có cho nó là sự đầy đủ, cứ để cho sự phát đức đến đâu thì đưa tâm vào đó để hàm thụ là sự đắc nhất thường tâm. Có được thường tâm tâm linh thông sanh trưởng thần huệ.

Bậc thiên sư tâm sanh ta tự ngộ một bản thể vô hình, Phật quốc ở nội tâm tuy nó là bản thể vô vi chi đạo, huyền vi chi đức, ngũ giới chi linh nhưng nó và ta là một. Trong Vương Đạo ta là chủ nhân ông cầm nắm chủ quyền linh giáo lại Tiểu Niết Bàn.

Vương để thần minh, Hanh để hành pháp và hiến pháp, Lợi làm cho dân quốc kinh bang giàu mạnh thái bình, Trinh dạy sự ngay chánh để thần trung, dạy đạo linh giáo để trọng nghĩa, dạy sự văn minh để lễ nhạc tiết độ, dạy sự tế thế để vào sở học thiện đức văn minh mà kinh thương giàu mạnh.

Bậc thiên sư vào tận trong mới nhận cái có của chính ta, sự có đó là sự đời đời trường sinh

Chi Bảo, thành đạo chí nhân và sự sống chung trong Xá Vệ Quốc tức trong quốc độ của mình. Bên trong chi giáo sự thiện đức phát trí giác trường sanh tức sanh lại cái ta trong tất cả.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư trong Xá Vệ Quốc ta có cái đạo quân chánh thần minh tức đạo trị quốc trong Tiểu Xá Vệ, từ trong Xá Vệ Quốc ta có cái đạo quân thần tá sứ, tức cái đạo kinh bang tế thế.

Lập sự nhân trị trong một quốc hồn, từ trong Xá Vệ Quốc ta có cái đạo linh minh thần giác tức cái đạo kinh thương tế độ bình chuẩn nhân quyền, từ trong Xá Vệ Quốc ta có cái đạo phục thủy triều nguyên vào trong đại thể lớn của vô hình Tân Dân Minh Đức.

Bậc thiên sư lý vào đó gặp vạn lý nó triều nguyên, pháp vào đây gặp Vạn Pháp nó Triều Tông, tình vào trong gặp vạn tình nó quy nhất thủy. Có phải trở lại cái sơ khai trong bản thể tâm học chín Trời, có phải cỡi sanh tâm trong

vạn thù quy nhất bản, cảnh Niết Bàn nhờ tâm liễu ngộ cho sự sống triều nguyên.

Bậc thiên sư nhìn đức vào trong lập trí năng đạt thương đức, nhân vào trong lập tánh Phật triều nguyên, đến cõi bất biến thấy được Phật. Vì đại ái hiến dân sự công viên nên được quả mãn, đến cõi vô cùng thấy sự trường sanh hóa của đại đức lớn biết đại vị tha.

Bậc thiên sư nhìn công không tính pháp để quả lớn công thành, yêu không chấp nhân để tình lớn viên mãn, thành không chấp phương tiện để thuyên pháp tự do, bình không đòi bổng lộc để bình lớn Thánh Đức. Có đủ bác ái trong mình mới lễ Phật học đạo với Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư ra ngoài Tam Giới không chấp ác và thiện để thoát luân hồi, vào trong tâm giới không chấp thiện và ác để ly tâm sắc tướng, bình được trong lòng ly thiện ác để giải thoát cái sắc pháp tâm.

Bậc thiên sư nhìn bản thể vô tướng tức không có ác, bản lai vô trần tức không có thiện, bản năng vô tướng tức không trói trong phương tiện thiện ác. Có được khả năng này mới đắc ngã Như Lai.

Bậc thiên sư thiện để không ngã tâm, rồi không thiện để giải tâm, tướng không để giáo pháp, rồi không tướng để thoát pháp, tình không để ân bang, rồi không tình để thoát nhân lẫn quả. Trong cái không ràng buộc tâm mới thoát luân hồi.

Bậc thiên sư khiêm để ân đãi, khiêm nhường để ưu đãi, cung để lễ kính, khiêm cung để nhường kính, kính để chiêu an, khiêm kính để minh an, lễ để giao tình, khiêm lễ để trọng kính, yêu để cao quý, khiêm lễ để trọng tình.

Bậc thiên sư nhìn quý để bảo an, khoan hậu để bình chánh, trọng để ban giao, khoan chánh để đại an, bình để bảo vệ, khoan dung để thái bình, pháp để quản trị, nhân quyền để đại tri an.

Bậc thiên sư nhìn pháp thuần chánh nhờ văn, văn thuần chánh nhờ đạo, kinh bang để tế thế, thuần chánh nhờ lễ nhạc kinh văn, lý thuần

chánh nhờ kinh, kinh thuần chánh nhờ áp dụng
văn minh trong kinh để đạt Phật Quốc, luận
thuần chánh nhờ hiến văn, hiến văn tao nhã nhờ
sức trí tuệ của nhân sĩ. Ra phò chung trụ nghĩa
mà được lòng của thiên hạ theo về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bạc thiên
sư lòng đạt thanh thanh sáng kéo nhau về, tâm
đại tịnh sự thanh trong tâm an lạc, trí đạt hòa sự
trí tuệ phát tiềm năng.

Dù xa vạn lý thông tâm bày trước mắt,
Muôn vạn hình thông lý tỏ vị lai,
Huệ tâm khai linh thân ra vào tự tại,
Niết Bàn tâm khai bản thể cõi vô hình.

Bạc thiên sư học kinh để thông đạo lý, luyện
khí để thông pháp giới vô hình, vào trong để
phát thông lục huệ. Đạt đến đây nhập định để
lòng không lòng theo sự đại trí tuệ phát tự
nhiên.

Bạc thiên sư nhập định để thông linh, sự
thông linh làm cho thân minh hàm thụ sự chơn

giáo, nhập định để liễu xuất, sự liễu xuất mới nhập hóa qua những cánh cửa huyền pháp chín Trời, mới đi vào sự đại giác ngộ cảnh và thần tâm hiệp nhất.

Bậc thiên sư nhập định để thông thần, sự thông thần mới mở được những Tâm Kinh trong các cõi Vô Vi Huyền Bí, mở được nó là giải được bí của Thần Tiên Thánh Phật để trở về với cái chơn lý của bậc chí nhân.

Bậc thiên sư nhập định để an thân, sự an thân làm cho tâm trong vô vi chi giáo, sự học của trí tuệ ngoài sức học của thần và người. Nên gọi kỳ tích của Như Lai.

Bậc thiên sư nhập định để an thần, sự an thần làm cho trí phát huệ, sự phát huệ mới đưa mình vào sự hàm thụ chơn lý của Đại Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư học văn không trí tuệ không đủ văn kinh để dịch giải linh ngữ trong cõi Thiên Tôn và nhà

Phật, trí không trí tuệ không đủ tiềm năng để thông suốt ngôn ngữ của của Như Lai.

Lòng không đủ an nhiên không đủ linh giác để thông suốt Diệu Âm, Âm Ba Đại Hồn của giáo pháp dạy ta, tánh không đủ tròn đầy không đủ tiềm lực và tiềm năng vào trong đại khối chơn linh học đạo. Vì vậy sự nhập định của thiền sư cũng là sự hàm thụ tiềm năng của chính mình để mình vào trong đại khối chơn lý.

Bậc thiền sư có lòng chơn phải sạch Minh Kính lớn hiển ra, tâm phải thanh linh minh thân giác tỏ ngộ, trí phải an chơn trí tuệ đủ thân quang, lòng phải không ta để đủ chỗ chứa kỳ tích, như phải như hành sự học hiển Minh Châu.

Bậc thiền sư làm cho mình quên mình giờ phút đó linh thiêng, lòng cho quên lòng giây phút đó kỳ diệu, hòa quên dần thể thái nhân tình mới đi thật vào trong cái giác ngộ, giải thoát thật được thời gian là giải thoát không gian.

Nhân minh đức được học Thiên Ngôn, lòng thanh đức được hàm thụ mật ngữ, trí trong sáng

đức nhân được hàm thụ diệu ngôn. Đến cảnh giới đó mới thật chơn nhơn phát huệ.

“Vui thanh tịnh được thân mãi được túc mãi thông, sống an hòa khí thanh được chơn linh trong sáng”.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm thanh tịnh được hàm thụ sự chơn thật của Tâm Kinh, lòng thanh tịnh được Nhiên Đăng phục thủy, mở được thanh tịnh trong mình linh quang tròn sáng thông suốt tự nhiên.

Bậc thiên sư thông thiên được tự học thật đạt trí tuệ, thông suốt được sự hiểu thật đạt huyền năng, thông thần được sự giác ngộ thật đạt huyền cơ. Nhờ sự thông đạt linh minh thần giác thành chánh quả.

Bậc thiên sư khí tròn đầy Phật tánh mới hiểu chơn, lý thông suốt Tâm Kinh thông Vạn Pháp, tâm minh thông trong suốt đạo truyền nhân, pháp linh ẩn thông thần trong các pháp giới.

Bậc thiên sư nên gọi hàm thụ đạo học của Thượng Thiên là sức đạo của chơn tâm khai hóa, như một kỳ quan ở chính nhân mình.

Thanh trong sáng lòng đó cảm giác thấu siêu nhiên, trí trong sáng tánh linh giao cảm được Như Lai Tổ Phật, lòng trong sáng thay lại chơn lòng của Thương Đế phát kỳ quan.

Bậc thiên sư trong thông đạt chơn lý lòng đó để không lòng, trong thông đạt Kim Thân thân đó không ràng buộc, trong thông đạt Tâm Kinh tâm đó không tâm. Nhờ đặc kỳ tích bên trong mà không mình trong các thương tranh hàm học.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Bậc thiên sư: Đạt nhật thần, tâm đó đặc thiên nhãn thông, đạt nguyệt thần, tánh đó đặc thiên nhĩ thông, đạt thời thần tâm đó đặc tha tâm thông, đạt linh cảm thần, tánh đó đặc thần tức thông, đạt huệ thần, tâm đó tức mạng thông, đạt chơn thần, tâm đó đặc thần mạng thông.

Bậc thiên sư đạt lục thông tâm phát minh Châu Bảo hộ, đạt Minh Châu tâm phát Nhật Bảo Chơn Dương, đạt cả hai giao cảm phát sanh thiên mạng, đạt thiên mạng thông phát sanh Vương Đạo, đạt Vương Đạo thông phát sanh tế thể kinh bang. Có được vậy là đắc thông sự sung mãn đủ đầy trong Trời người, tức bậc thành chánh quả thập nhị thân huệ thông suốt để thành chánh quả của như tâm.

Bậc thiên sư nhân để nhân trung vào Địa Bảo toàn chơn, hòa để hòa nhơn vào Thiên Đạo thái bình, ái để ái quốc vào nhân tâm trung chánh, yêu để từ bi vào nhân giáo phò trợ, thương để tình người vào bình đẳng thi văn, tha để tình Trời vào hiếu sinh chánh nghĩa, thân để ân tình vào hiếu đễ chi giáo, nghĩa để nhân loại vào thực thị bác ái, thiện để thiên giác vào tri thức từ bi. Được như vậy gọi là đạt giác ngộ.

Bậc thiên sư làm vì Đức Hiếu Sinh không lỡ sát nhân, vì tình đồng loại không thù để bắt sát, vì nghĩa vụ làm người không để thiếu lòng nhân, vì Thiên Đạo thường làm tròn để giải

thoát. Sự thiện ác của thường tâm mới thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tâm dứt tạp niệm ý định minh tâm, tánh dứt nhân quả tánh trong kiến tánh, lòng dứt chánh tà lòng sáng đại bi, trí dứt phân biệt thần minh phát huệ, đại giác phải thông thần linh tánh mới đắc chí nhân.

Bậc thiên sư buông lòng phàm lòng thanh linh thần trí, tha kẻ thù tánh đức hiển Phật thân, quý thiên nhiên trí linh thông thần khí. Nhập định là sự đại an thần bậc linh trí tự hoa.

Bậc thiên sư biết cái nhân để lòng không biết để nhập định, biết cái trình để lòng không tình vào trong nhập hóa, biết cái thân để thân không thân vào trong liễu xuất. Cái thế định là thiên nhập định được hoàn nguyên.

Bậc thiên sư sinh không tình để sinh trong trường sanh hóa, đạo không hình để đạo trong trường sanh tánh, đức không hình để vô tướng

đức trường sanh. Làm được như trên để cho thần nhập hóa.

Bậc thiên sư tình không lòng tình thiêng hóa trí tuệ, tranh không lòng sự an lạc hóa thánh tâm, mê không lòng sự giác ngộ hóa thiên pháp, thương không tình sự thương đến đại từ bi. Nhờ dưỡng tâm như vậy sanh Thánh Nhân trong tâm Phật.

Bậc thiên sư đi không lìa căn sự đi lại không cảm thân, về không lìa bản sự về lại không mê lý, vào không dứt nhân sự vào được diệt độ. Đó là đường vào chỗ liễu ngộ phát tiềm năng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Tu không chấp thời gian sự tu hóa mới đến, cõi không thời gian hiệp nhất đức năng, tịnh không chê phương tiện sự tịnh tâm mới đến, cõi không không gian quy đạo nhứt nguyên, huệ không chấp mẫn chay sự huệ tâm mới đến cõi Hư Không không pháp giới liễu xuất, luyện không chấp chín cửa của Pháp Môn sự học của pháp thân mới vào cõi

không động thiên quang. Nhờ luyện sự tinh ba sáng suốt lạ mới hiệp kỳ tích trong các cõi siêu văn minh để tâm vào đại định.

Bậc thiên sư đạt tâm linh rồi là tâm, sự là tâm là huệ, đạt tánh linh rồi là tánh, sự là tánh là Phật, đạt trí tuệ rồi là trí, sự là trí tuệ là đại giác thanh quang, đạt thần minh rồi là thần minh, sự là thần minh là đại định. Nhờ đại định mới hàm thụ giữa Trời người một sở học của Như Lai.

Bậc thiên sư đắc tam siêu lại thường tâm để sự siêu hóa pháp, đắc lục thông lại thường an để an chánh linh quang, đắc tiềm năng lại thường yên để thanh trong bộn bạch, xử thế bình lòng tịnh trong thế đạo để thường thông.

Bậc thiên sư tánh trong sáng mỹ đức tự hòa như tạo nhã, lòng trong sạch quý thần nghiêng mình đưa tiễn, tình thanh cao thanh nhã lục đạo Tam Thừa, ý trong thanh lời văn kinh cao mỹ cảm, nhận ở lòng người Thần Tiên Tam Giáo rước đưa.

Bậc thiên sư nghe được linh ngữ của Hư Vô lòng thông Bạch Tự, hiểu được linh ngôn của

Thượng Đế trí phát diệu quang, biết được Linh Vân Cổ Phật tâm thông đặc huệ, cửa siêu phàm Thánh dẫn độ bậc tự rèn tâm.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư biết một hàm học trong sự học của một, biết mười hàm học trong sự học thiên y, biết đến tột không lòng tham cầu giới đạo mới thật tu, hàm thụ đạo Hư Không tự lòng không lòng sanh Diệu Hữu.

Bậc thiên sư trí đến siêu định thần cho trí phát huệ mạng, tâm đến siêu định thần cho tâm phát đạo đại từ bi, lòng đến siêu định thần cho lòng phát chơn như đại hàm học.

Bậc thiên sư về lại nhà Trời nhận ra Cha sanh là Thượng Đế là Cha của tất cả linh hồn, về lại nhà Phật nhận Mẹ dưỡng là Phật Mẫu vì nuôi ta trong khí Ngũ Hành, về lại Niết Bàn nhận Thầy lớn là Như Lai là một vị Đại Sư Phu Khoa Học Huyền Vi dạy cho bậc Tiến Sĩ và Thạc Sĩ ở trên Thượng Giới thành Đạo thành

Phật. Sự nhận diện đó là quy chơn tâm về nguồn cội.

Bậc thiên sư học để thông vạn biến, lập tâm không hình chứa muôn pháp. Ấy gọi là không tâm, tâm vượt hồng trần.

Học muôn sự lập nhân không cột đức để chứa sự quảng đại bao la. Ấy gọi nhân trong đây không chấp đức nhỏ trong nhân Thiên Tam Giáo.

Bậc thiên sư biết vạn tình tướng, lập lòng Hư Không không thiên vị thiện ác thân thù để chứa lòng chí nhân dẹp bỏ thiên tư vị kỷ của con người. Ấy gọi lòng trống lòng mới tròn đầy tánh linh quang, vào sự hàm học đại quảng độ tức cái tâm đại quảng bá, tức Đại Học Tân Dân Minh Đức kỳ ba.

Bậc thiên sư hiểu vạn năng lập trí tuệ thì trí lớn vô tranh để trí vượt khỏi tánh tà trung, nịnh, ngay, gian, thiệt, xảo, nghèo, giàu, nhân, vị. Có được trí tuệ đó mới đứng ra ngoài sức hút của hồng trần thì trí đó gặp những cuộc phiến não lại càng sanh xuất tiềm năng và đại trí tuệ. Đó

gọi là trí đạt lực, cũng gọi là không trí của loài
nhơn đẽ sanh Bồ Đề tâm sanh đại trí đại huệ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên
sư hàm thụ sách lược tài nhơn cai quản sự mệnh
lý của quốc gia, được trọng đại vinh dự lại
không danh, nhờ trí độ không tranh danh mới
làm tròn công đức của một vị thiên sư bảo quốc,
bảo đạo, mới đem mực thước linh thông vào đại
mực thước của trí tuệ, của mười bộ Thiên Thơ
đẽ đưa cái huyền cơ trong Trời vào lòng ta.

Nhưng đạt đến tột cùng lại vô tranh danh
phận giữa thế thì đạo tròn được đắc thiên chơn
trở về lại thiên chức nhà Trời cho ta trả lại bao
ngàn năm về trước được gọi là phục vị, đạo gọi
là bậc học đạo được hoàn nguyên.

Bậc thiên sư thông suốt kinh văn binh thơ đồ
trận là một đại công thần của nước, phải đẽ chí
nguyện giúp đời quên công tư lợi danh quyền
tước. Bởi vì ta là người cộng phước cho quốc

gia nên giữ tâm bảo đạo cho nước cho tròn sự đức trọng thiên ân.

Tự trong trong lòng phát ra sự chí nhân dạy lại chính mình rồi nhập định phát được sự minh tâm kiến tánh, tức tánh không vương bận thể thái nhân tình, gọi là không tánh ở trong chánh đạo của thể sinh lại pháp ra sự linh tâm kỳ xảo, chỉ lối ra của các đường thần kinh trong Vũ Trụ trong các cõi quỷ ma, tức gọi là mở được Tâm Kinh Vô Tự hàng ma trong tâm mình đó vậy.

Bậc đại giác mở được linh tâm và trí tuệ phải đi vào Tâm Kinh minh đức, lúc xử thể phải để sự giác ngộ không có trí tuệ thì diệt được tâm ma kỳ xảo trong lòng, thì lòng đó mới đưa ta vào sự lục tâm thông sự nhiệm màu của Như Lai đại giác hiển ra.

Nhờ để lòng không có trí tuệ thì ma tâm quỷ tánh không còn chỗ để đánh ta, y theo y pháp của sự minh tâm cho mình thông linh tiềm năng để cho mình đắc thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc đại bồ thí của nhiều kiếp đã qua nay giáng sinh con làm người thượng nhân giàu sang quyền binh và đạt phú quý, con phải hiểu ngộ vô thường tâm tức là tâm không nhân quả, muốn đại chánh giác Bồ Đề phải vượt qua cái có của phú quý quyền binh, tức giải được cái linh quang trong sự chấp thiện quả của kiếp trước mà mình tích tụ để sự siêu hóa nhân thường tâm thì tự nhiên đi vào đại công đức vô thượng đó là trí tuệ.

Chỉ biết siêu hóa nhân quả thiện duyên thì sự minh di thiện huyền tâm hiển ra đưa tâm ta vào sự trường sinh chi đạo. Ấy gọi giải thoát cái thiện nghiệp giữa chúng sinh và ta để ta đi về cõi công viên quả mãn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư được phú quý là sự cao công quả của kiếp đã qua, rồi ta kiếp này hưởng nó đủ tài khí thiện duyên danh y lợi lộc, vậy một sự vô minh nào xúi dục ta trong ý niệm tranh phạt ác nhân, ta

càng đào sâu vào danh tài tử khí có khác nào đào hố thăm chôn công đức và công quả ngàn năm của nhân mình đã làm và đi vào Địa Đạo.

Vì vậy bậc có đủ tài khí quyền binh chỉ còn thiếu tu dưỡng đại trí tuệ để được cả hai đại trí tuệ thì dễ thành chánh quả hơn ai hết. Ấy gọi là bậc thượng nhân chỉ làm có một việc mình thiếu của trí tuệ thì thành chánh quả, có công quả đủ thành nhân, chỉ thiếu mực thước chí nhân để mình công viên quả mãn.

Bậc đại giác ngộ không buông xuôi trí độ trị bình được đạo trị bình tức đạt trí tuệ, bậc đại mực thước không buông bỏ trí độ chi dân, được đạo chi dân tất đạt sự hành nhân chi quý, tức là người đạt sự tròn đầy trí tuệ.

Bậc thông suốt không buông xuôi chí nguyện hưng chánh lòng nhân, đào tạo tài nhân hiền minh lễ kính cũng là người đem sự trí tuệ của mình làm trọng phụ của quốc dân, tức là đạt sự tín tâm tròn đạo công viên quả mãn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thượng tri thông lập đại trí tuệ làm sự minh giáo cho nhân thiên đồng minh đạo đức, cho nhân sĩ đồng hưng chánh tiềm năng, cho đạo gia đồng minh di thiện giáo chúng, cho bậc công thần đồng minh đức lớn là đại đức bảo quốc chi dân.

Con chung một Cha từ Trời linh quang, Thượng Đế sanh từ khối thiên chơn Thượng Đế giáng trần làm thân sanh nhân loại nên hòa hảo tương sanh tương trợ lẫn nhau.

Đạo trị quốc một Mẹ sự sanh nhai lớn lên trong tình nước nuôi dưỡng sống chung nên đồng chí nhân tương trợ là đạo quân thần tá sứ chi giáo, đức nhân chung từ sự hàm học minh đạo chi dân.

Thầy lớn là Như Lai Cổ Phật dạy sự hành nhưn chi đạo bình đẳng linh quang cho đại đồng thế giới, tức Phật quốc Tân Dân Minh Đức trên quả Địa Cầu. Nhà một ngôi Vương Đạo chung nên bậc chí nhân lập nước lớn thành gia rồi kinh bang tế thế cho thiên hạ giàu mạnh thái bình đem sự sống chung thành kỳ quan quốc độ.

Cái đức lớn đại gia là cái chí nguyện của Chư Phật lập thành quốc độ trên đất để đạo nước chi dân, minh đạo cho sự sống chung giàu mạnh hơn quyền.

Bậc thiên sư nhìn cái nhân lớn đại gia là cái chí nguyện của Chư Tiên, đem sự trường sanh chi bảo vào tu chính tiềm năng cho dân và cho nước, và cho tài hoa thành Kim Tiên Như Lai, thần thông quảng đại để thay sức con người tạo thành kỳ quan Phật quốc cho sự cao quý của con người thành Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Cái chí nguyện lớn giúp đời để công viên quả mãn, trong một kiếp đạt được chơn đạo vô hình, nên lập chính tâm vì đại quốc độ tu thân, đem cái nhân cách lớn của người lãnh đạo quốc gia tu thành sự bình chuẩn lớn để an hơn giàu mạnh.

Thân sanh làm tướng mệnh lập phù chánh để an dân, nhân sanh thành danh tài lập chí đạo lớn kinh bang rồi tế thế, quốc được sanh nhân

kiệt tài hoa phải đem sự sống chung thành đại đồng bình đẳng linh quang, mọi người, mọi vật, mọi loài được thành chánh quả.

Bậc thiên sư được vậy thân ta chính nhân tại đất lại gặt hạnh nhân chánh quả ở chín Trời, tâm hiến ái trong một quốc gia lại nhân công đức trên đất Phật, lòng dân bình ái tha như vì đại nghĩa vụ của nước quên sự có thân thì thân sanh xuất Thần Tiên trong chín cõi để bảo vệ đạo và bảo vệ quốc hồn.

Bậc thiên sư nước có đủ thiện tri thức thức lớn từ hòa, dân có đồng chí nguyện nguyện lớn chánh đẳng, quốc có chung lý tưởng tưởng lớn tường vi, nhà có trí lớn thái bình bình lớn Hoàng Kim, gia có bình chuẩn lớn gia lớn đại đồng, con có đại sách lược sách lớn chi dân, nhân có đại trí tuệ trí lớn minh đạo. Nhờ có chí nguyện lớn giúp đời đạo gia được công viên quả mãn kỳ ba.

Bậc thiên sư nhìn vương chánh là Cha chung của trăm họ, bậc ái quốc đôi tâm nhìn phải hiến ái để tường vi, nhân chánh hành là đạo chung của trăm họ, bậc cầm cân công lý phải hiến

pháp tường thông. Nhờ thông chí nguyện giúp đời nên đạo chánh nhân thành Tân Dân Minh Đức.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Con lớn thành hơn nhờ dòng sữa Mẹ nước để trưởng thành, khi được trưởng thành vì nghĩa cử của nước và lòng chí nhân nên hiển ái minh đạo, huynh đệ lớn thành hơn nhờ nguồn trí tuệ đào tạo của Thánh Hiền và của Phật thành tài hơn. Vì trí độ minh chung đem chí nguyện bảo quốc.

Bậc thiên sư đạo đức lớn thành hơn, nhờ đức năng của Tam Giáo luyện rèn nhân lớn trong đại quảng độ của nước. Vì vậy chí nguyện giúp đời nên dâng sự bình tâm lớn cho Thần Tiên Phật được tròn đầy công viên quả mãn.

Nước vì sự sanh xuất lớn nên dâng sự bình trị cho muôn dân an lạc gia cư, quốc vì sự bình chuẩn lớn nên dâng sự kinh bang tế thế để giàu mạnh nhân quyền, gia vì sự hiếu đễ lớn nên

dâng sự chi dân minh đức đề trí tuệ của con người lớn thành bình đẳng văn minh.

Nhơn phải có chí nguyện lớn đại đồng đem khí linh thanh vào trong nước cho quốc mạnh triều trung, dân phải có chí nguyện lớn đại tha đem khí hoàng đạo vào lòng dân cho từ tâm sanh đức độ.

Bậc thiên sư là người tu thân phải có chí nguyện đại mục thước, đem khí thanh tịnh vào lòng người cho linh tâm sanh trí độ tiềm năng, bậc hiền sĩ phải có chí nguyện đại khoan dung và khoan chánh, đem khí hạo nhiên linh cảm vào quả Địa Cầu cho linh Nhơn sanh thái bình thịnh trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Quốc gia con một Mẹ bậc đại trí tuệ phải dâng lòng nhân, sự thanh lòng làm sáng chức năng và sách lược của nước, nhà một gia chung bậc đại kiến thiết phải hiển tài năng làm sáng chánh minh đường, trí lực của tài năng thành kỳ công màu nhiệm.

Quốc là Vương Đạo chung của các bậc tề gia phải hiển đức năng làm tròn nghĩa vụ và công đạo của bậc chí nhân, kỳ tích sẽ hiện ra, kỳ quan sẽ lộ thể đem thiên hạ vào Đại Hoàng Kim.

Bậc thiên sư là người nhơn trung chi quý nhờ tròn chí nguyện đại hòa, quân trung chi quý nhờ tròn chí nguyện hiển ái, thần trung chi quý nhờ trong chí nguyện an dân. Bậc đạt đại chí nguyện mới thật màu nhiệm trong đạo của nước.

Bậc thiên sư nhơn minh đức làm tròn chí nguyện trí tuệ lớn mở ra, dân minh đức làm tròn chí nguyện thành tựu lớn mở ra, lòng người minh đức làm tròn chí nguyện công đức lớn mở ra. Nhờ đại trí tuệ mở ra con đường hoàng đạo cho nước mới kết tinh ba sáng suốt của nhân tài và của tâm mình vào thiên nhơn thành Phật Đạo.

Nên bậc đại di hiếu quên mình vì quốc để hưng chánh cái nhơn trị công tâm, được mục thước công tâm tức làm tròn hiếu đạo với nước. Nên bậc đại di nhơn quên mình vì nước vì dân để hưng chánh cái đạo chi dân phục lễ, được

mục thước lễ kính của người dân tức là tròn nhân mình trong kỳ hoa tiên lễ hậu văn thì tân văn minh tròn đầy phục vị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên bậc chí thánh xưa nay di đạo quên tài hoa của chính mình, vì nghĩa cử chi giáo minh dân được mục thước chí nhân đem vào văn kinh lễ nhạc, giàu hưng chính sự thanh ba trí tuệ cho đời sống cao nhân tao nhã, không khác gì Đức Phật hiến ái lại quên mình. Sự quên mình làm cho thế gian nghiêng mình minh y đức.

Nên bậc đạt đạo vào trần nhờ phiền não khảo đảo mà học như chánh và đại trí tuệ, nhờ nhờ quả để mở giác ngộ và đại tiềm năng tìm phương sanh lại cho sự trị quốc, nhờ sự sống chung với như chi thường tình mà tìm ra sự bình chuẩn lớn chi dân làm cho đạo nước minh đức. Đó có phải chính tâm ta biết giải thoát phiền não của ta của quốc gia để đưa nhân loại

vào con đường không còn phiền não để chí nhân trong thiên hạ.

Nên bậc đạt đạo vào minh đường của nước để trí tuệ tường văn, sự tường văn làm kinh lộ để tiềm năng phát sinh đại lượng.

Nên bậc đạt đạo vào chúng sanh trong xã hội tâm để khí hạo tường vi, sự tường vi làm cho trí tuệ lớn không lòng, tuy ở trong vòng nhân quả của chúng sanh lại biết giải thoát nhân quả để đưa chúng sanh về thái bình thanh trị.

Nên bậc đạt đạo vào thế giới đa tình đa tướng lại liễu ngộ sự thông thần, nhờ sự thông thần làm cho thần minh chánh định để mở sách lược chi dân cho nước để mở tâm kinh của đạo, đem sự minh di thiện vào cơ Nguyên Thánh Đức.

Nên bậc đạt đạo vào thế giới đại chiến đa tranh lại thông tri ra được sách lược như trị ái quốc, đem thái bình cho như loại vào đạo hành như chi dụng, sử dụng cái đạo nhân ái để đại như quyền trong sự bình đẳng phát lý chi dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhìn tranh đến không lòng sự đa tranh đi vào khoảng trống của Hư Vô, như mũi tên bắt vào điểm vắn ô thì không trúng đâu cả. Nhờ thoát trí phàm phu mới sanh ra sự Diệu Hữu của trí tuệ để Hư Vô.

Công đến không danh sự đã danh đi vào khoảng trống của Hư Vô, nhờ mục thức và ý lực không mình thoát được cái ta phàm phu mới sanh cái ta Minh Châu cho trí tuệ Diệu Hữu.

Bậc thiên sư danh đến không tình sự đa tình đi vào khoảng trống của Hư Vô, nhờ trí định thông tình vượt quan khỏi nhân quả của phàm phu tục tử mới sanh cái tình ta biết hiến ái cho nước cho nhà, cho đạo chí nhân để ta Diệu Hữu.

Bậc thiên sư nhìn lợi đến không tranh sự bình chuẩn lớn của người để cho ích quốc, chi dân thông tình đạt lý nhờ trí tuệ minh tường không tham báu lạ, vượt qua lòng phàm phu tranh thương đồ bá mới sanh chánh đẳng chánh giác của bậc thiên sư để Như Lai thần huệ của ta sanh xuất Diệu Hữu.

Bậc thiên sư nhìn lặc đến không tư lòng sự bình quân lớn để an định, thái bình cho quốc dân kinh thương tế thể, chí nguyện giúp đời vượt ra khỏi lòng phàm phu thị quyền di chủng mới sanh ra trí độ kỳ xảo của Phật Gia. Sự minh tâm hàng ma chướng kỳ hình, đạo của chí nhân đưa tâm ta Hư Vô vào trong Diệu Hữu.

Bậc thiên sư nhân thượng như không vinh danh, sự bình đẳng như trị làm cho sách lược lớn thần thông thần, làm cho sức hàm thụ văn chương tinh nhuệ vượt ra phàm ngã của chúng sanh tâm, tức cái phàm tâm tạp niệm mới sinh ra linh thần chánh giác ngộ tinh thần làm cho đức nhân biết Hư Vô rồi Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Công đức đến không giành vì chí nguyện giúp đời người hành như chỉ giáo cho nước, bảo đạo chí nhân nên tình lý lực phân minh trong mọi việc xử thế, theo y đức chí công vô tư của một nhà đạo để vượt qua con ma danh tài tử khí phàm phu cho

ý lực phát thần mạng thông, trường thông chức năng như Tu Di Sơn lại biết Hư Vô ngã nhân thượng di nhân để Minh Châu vào trong chí nhân Diệu Hữu.

Bậc thiên sư nhìn công đạo lớn đến không phân biệt, vì tánh pháp Như Lai là sự minh tâm kiến tánh, kẻ giải bỏ phiền não để đi tìm sự giác ngộ của Hư Vô nên không phân chia cao thấp đẳng cấp giàu nghèo và thời gian sớm hay muộn ít hay nhiều hoặc xuất gia hay tại gia. Tùy đạo của mỗi con người để vượt qua sự phân chia của phàm thánh và phàm phu.

Nên bậc đại giác ngộ là Thầy bậc tiểu giác ngộ là trò, được như vậy thì đức năng giác ngộ không phân biệt, kẻ già ai chánh đẳng Như Lai tức người đó có trái tim Phật pháp, Như Lai trong chúng đạo thì thể thiên hành đạo. Nhờ Đạo Trời Hư Vô cái tư danh để trở về cái diệu như chi đạo.

Nên bậc trí tuệ không phân giải, vì đạo chí nhân để luyện rèn tánh nhân hậu hiền minh, không vì sự phàm phu tranh công đạt lợi mà sanh xuất diệu lý kỳ tài, tuy ở trong công tâm

trường thông, lòng vì đại tha của nước tha nhân nên tha thật tư thù cho chơn quang giàu sanh xuất Diệu Hữu.

Bậc thiên sư thương vì bình đẳng tâm chí nhân để ái tha Diệu Hữu, yêu vì bình chuẩn trí thanh để hiển ái Diệu Hữu, ái vì bình tâm trí tịnh để đức nhân Diệu Hữu, tha vì bình lòng trí tịnh để tánh nhân Diệu Hữu. Nhờ vào sức thượng trí tuệ không tranh đạo nên đạo chi dân đi vào con đường hoàng đạo để Diệu Hữu.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nước công chánh vì đại yêu lập hiến pháp chí nhân cho sự từ tâm của một bậc lãnh đạo quốc gia đi vào lòng dân để Diệu Hữu, nhà công đạo vì đại ái dân lập lực chi dân cho nhân quyền bình đẳng sống chung làm giàu mạnh quốc độ và quốc gia, làm lòng dân anh minh cho xã hội Tân Dân Minh Đức đi vào Hoàng Kim để Diệu Hữu.

Đắc công đức vì đại trị lập thái bình chi đạo cho văn minh thịnh trị mở mang, sự sống chung

của nhân loại trong một nước lập ra mực thước hiếu khinh nhân hòa, người người làm tròn nghĩa vụ với quốc gia để thành nhưn trung chi quý.

“Đời thanh trị di thịnh sống an quốc thái, nước thanh trị di đạo sống thanh dân bình, nhà thanh trị di giáo sống văn minh nhân hòa”. Được ba đức trọng song thanh mỹ ái thì đắc thái bình.

Bậc thiên sư trong không để vương bận sự trong thanh màu nhiệm, sáng không để cản thân minh sự sáng nhiệm màu, thông không để thiếu mực thước sự tương quan kỳ xảo, bình không để yếu nhân chánh sự bình trí sanh linh.

Bậc thiên sư nhân không để quên mùa sự nhân trị cao quý có trí tuệ, binh không để cường bạo sự bình trị tao nhã nhân, chánh không để bạo ngược sự an chánh triều trung, quyền không để lạm pháp sự kinh thương trừ phú, quốc không để thiếu văn hiến văn minh sự kinh văn phục trí.

Bậc thiên sư giáo không để thiếu Kinh Trời, Kinh Phật, Kinh Thánh sự giáo dục văn minh, hành không để yếu chi dân sự hành nhân hiếu

đễ, trung không đễ yếu di nhân thiện trung lớn theo về, nghĩa không đễ yếu bốn phận bậc chí nghĩa phò trợ, đức không đễ như đàn bà đức thông sự trọng kính của quốc gia, đạo không đễ yếu nhân trí tri sự trí tri thành Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhìn lực và nghiệp càng đôi co thì nó càng bạo nghịch, chỉ có người biết nhường lời kính đức đễ giảm lực, lực giảm thì nghiệp nó tự tan, nhân và quả càng thương thù càng đào sâu hố thăm chôn sự nhân quyền. Chỉ biết dứt khoát tha thù đễ được tướng thì sự tha như làm lấp đi nghiệp quả của hai người.

Nhơn và đạo càng phiếm nhả lẫn nhau càng xa đường của hàng chí như trong sự thiện ác lẫn lộn. Chỉ biết trở lại nhân trung bình nhân thì sự trung dung làm sáng tỏ trí tuệ.

Tà và chánh càng chiến càng đấu càng đào sâu sự thiện ác vô minh, chỉ có bậc hiền ái tự

nhiên tha đối phương nhận sự bình quân mà giác ngộ.

Ta và người càng phân biệt càng đi sâu vào chỗ sát nhân, chỉ có đạo ở ta không người, không phân biệt và không mình tự nhiên cả hai đạt ra y đức của nhà Đạo.

Quyền và lực càng phát xét càng ghê tởm ác ma, chỉ có sự thông cảm tình người vị tha và Đức Hiếu Sinh của vạn năng mới đưa nhau vào sự sống chung, tha nhau để được đại đồng nhân loại.

Mê và giác càng đả phá lẫn nhau, càng đập đổ càng đào sâu sự lầm lẫn, chỉ có sự dưng ái với đối phương để hòa nhân trở về sự minh di thiện thì đưa người ta vào cõi tối thiện.

Quốc và dân càng thâm thuế cao càng diệt hết lòng chí nhân trong lòng người, chỉ có sự bình chuẩn nhân hòa giảm thuế được đức trọng lực chi dân. Quốc dân được giàu mạnh thanh bình thịnh trị thì họ mới hiến dưng lòng cho tổ quốc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sự nhìn gia mạnh về pháp trị làm chết dần sự văn minh của những hàng đại trí, chỉ có hơn trị chi quý, pháp trị chi dân thì gia và pháp thành văn minh Thánh Đức.

Tài và nhân càng phân chia giai cấp càng chết dần trong sự cao quý của lòng người, chỉ có bậc tài nhân được sủng ái lại biết hiến ái vào quốc dân chi bảo thì lòng người phục ái thanh cao.

Thương và buôn càng tranh lợi hại càng làm hại đến quyền lực của quốc dân, chỉ biết bình chuẩn lớn thương buôn hàng vĩ nhân thì bậc kinh thương trở thành trọng đạo, dâng mẫu đức lợi ái cho dân được quốc ái tha nhân chi quý. Đó là sự kinh thương tế thế vì nhân.

Lợi và lộc thường đố kỵ lẫn nhau chỉ biết xả bỏ kỹ, chi hơn lập trường thống vì đạo nước trước thù nhà, và tha luôn kẻ thù thương buôn tranh cạnh thì sự lợi lớn đến với quốc dân làm giàu mạnh tức là lộc của hơn chánh hành hơn,

lòng biết bình chỉ có bình chuẩn của thương gia tức là bậc Bồ Tát tế thế.

Trí và ngu thường chỉ chích lẫn nhau, bậc đại trí phải biết hạ mình thường nhật như người ngu đần, nhờ vậy mà phá lập được chỗ trí ngu, được đức năng chứa sự kỳ tài trong mình nên am tường được lòng chí nhân, không khen không chê thiện ngu hay ác trí để chánh định hơn hòa trong thiên hạ của một quốc gia.

Khen và chê thường trác táng để ca ngợi thành bại với nhau, chỉ có bậc minh thường đức khen không quá mừng, không chê quá giận. Nhờ không chê chấp mới vượt khỏi tâm ma trong lời nó để mình và người trở thành tri kỷ để đạo nước cao hơn.

Thương và ghen hờn thường làm bại đức lẫn nhau, chỉ có dưng tình mới đẹp trong mỹ ái là hiển ái để yêu. Sự mỹ ái đưa người chí nhân thành chánh ái quang minh giúp quốc gia hiển chánh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư là người tha nhân và có lòng khoan chánh thường thiện di minh, nếu ta tha nhân vì nước quên thù riêng, khoan chánh vì cứu quốc hơn tư kỷ của tình nhà. Được tâm lòng như vậy mới là người chí công vô tư làm tròn nghĩa đạo của nước.

Quê và trí thường giai cấp phân biệt nhau, chỉ có sự quân bình tâm lý trong lòng dân tộc, lấy tính năng của dân tộc phát huy, nâng văn học đạo đức của Phật Di Lạc dạy nhau để phát triển tiềm năng trong sự văn minh bình đẳng, người biết cao quý nhân phẩm của mình và quốc gia của mình thì làm lễ kính yêu hơn trọng đạo. Đó là đại nhân quyền trong một quốc gia.

Cao tiềm năng thường thắng được sức hút của hồng trần, nhờ thanh tịnh thường thanh trong xử thế. Cao huyền cơ thường giác ngộ giữa hồng trần, nhờ tự trí được quán thông trong nhân đều có quả. Cao trí tuệ thường lãnh ngộ tính năng giữ hồng trần, sự thấy biết thường nương năng trực giác. Cao hơn tánh thường am

hiều sức hút của hồng trần, nhờ chí nguyện vượt ra dòng bể khổ.

Bậc thiên sư tính năng phát trí trực giác thức ra, tiềm năng phát tâm trực ngộ thức ra, tính năng phát lòng trực đạo biết ra. Nhờ sự thấy biết của tiềm năng của chính mình liễu văn ngộ chương để liễu tánh phàm nhân đi vào đại định.

Bậc thiên sư xa không buồn nhờ thấu ngộ nhà xưa, gần không mê nhờ tri ngộ minh triết, cận không chê nhờ hàm học lộ Minh Châu, diệt được chi thức thiên căn của mình mới lộ thân minh trong trực giác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư siêu không tranh nhờ tam siêu quy hiền thức, hữu không tranh nhờ tâm liễu ngộ lý vô thường, đạt không tranh nhờ tánh linh thông thần thức, cái trực ngộ vô hình là cái linh cảm nối liền theo.

Bậc thiên sư buông cái tư lòng thì lòng trong không đáy, thả cái tư tâm thì tâm trống vô hình,

xuôi cái tư ngã thì di minh chơn thiên ngã, như nước nhẹ thành khí, khí hóa tiềm năng trong tiềm năng mới phát sanh pháp lực.

Bậc thiên sư nhìn đức của người chí nhân không tranh để thành nhân, lòng của hàng bảo danh không tranh để tròn công đức, việc của hàng thượng học không tranh để chí thiện hành nơn. Nhờ mình sống trong vô tranh được thành đạo.

Bậc thiên sư biết nhường người tài để lòng đại khiêm ái quốc, nhường người nhượng biết dân ái để việc hiến ái bảo toàn chung, nhân biết hiến tình để đại tình quốc gia tròn nghĩa, cần biết bảo an để mật niệm chương nhân quyền.

Bậc thiên sư thận biết mực thước để thành tựu theo kế sách, trong biết thận ngôn để hiến pháp an dân, kính biết dâng lời để cung nghinh thành nghi lễ, nhị biết xả kỷ cầu thân để hiếu kính tương hòa.

Bậc thiên sư tôn biết trọng thân chi dân nghiêng mình cầu học, quý biết thừa hành pháp lệnh để trường thống ba quân, yêu biết an ý

thích nghi để đức trọng chi giáo, ái biết tha tư thù để đại mệnh trị Hoàng Kim.

Bậc thiên sư thương biết giáo huấn để am tường tư công thông suốt, lễ biết kính nhường để lễ nhạc khiêm nhã tao nhã, kính biết tôn nghiêm để pháp lệnh ban chánh giáo, hành biết chi dân để đạo minh đức văn minh, ban biết khiêm ngôn để thuận lòng dân an thiên lý, tri biết dùng người để lực trường thống lực chi dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

- Hết Quyển. XXI -

Quyển. XXII

Bạch Vân Kỳ Kinh Phật.

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị lúc nghe kinh; những hàng thiên sư và những hàng quân tử yêu nước, trước khi nghe kinh ăn chay tịnh, mặc y phục trắng ngà, trắng và trắng xám. Vì dòng điện kinh từ Bạch Ngọc Hàn Lâm Viên Học Thượng Thiên, có mang theo chất xám điện quang của chín Trời đi vào lòng đất và đi vào lòng của người nghe.

Từ Bạch Vân Kỳ kho tàng kinh các của Trời và của Lôi Âm Tự dạy hàng đại trí, phục hưng lại đại trí tuệ của mình, phục hưng lại thánh tâm, lòng chí nhân để sanh trái tim linh quang của Đức Phật ở trong mình, cho Đạo Thần Tử từ đây biết bất chiến, Đạo Thánh Giáo bất tranh, cho Đạo Tiên Địa bất sát và cho Đạo Phật dâng lòng bác ái, bất bại để tha thù không hận thiên cơ của nước sinh ta là ai.

Nên hàng thiên sư dâng lòng bác ái để đạo ái tha cho hàng quân tử dâng ái để hàng tu đạo ái quốc, hàng trọng thần hiến ái cho đạo hiến toàn chung, hàng Đại Thừa hiến yêu để đào tạo học

sĩ trong nước và ngoài nước, hàng đại tướng họ dăng tình yêu nước để đại ái lòng người, hàng yêu dân làm cho dân ta giàu và nước ta được mạnh, hàng nhân tài khiêm ái họ tha kẻ thù để thương sĩ trùng tu đạo ái quốc gia.

Bác ái là sức mạnh tha vạn thù để thành đạo, tha vạn hận để được Thánh Nhân, tha vạn tình để được trung ái, tha sự phải quấy của lòng nhân để đạo nhà hồi sinh, trung thần hiến chánh nghiệp mình dăng lên cái đạo làm con dân nước Việt tu thân tề gia, làm cho dân giàu quốc mạnh.

Nên hàng thiên sư và hàng quân tử yêu nước có trí tri tu thân thiên định, cầu đạo bất bại của chí nhân, cầu tâm bất bại của Phật Tổ, cầu lòng chí nhân bất bại của Thượng Đế, đem tâm sự trung ái quốc của Thầy Vô Danh Thị dẫn đạo chi dân.

Nên hàng thiên sư tu bỏ lại trí bất bại của thiên sư, tim bất sát của Phật Tổ di nhân, lòng vô tranh của Đức Phật Di Lạc dăng ái, hàng chơn tu tha vạn thù đắc đạo, hàng chí nhân tha vạn trần để đắc pháp, hàng yêu dân tha thiên cơ

của nước đê đấ nhân. Có phải ta tha thù được tướng, ta tha ái đấ được tình yêu. Sự dâng tình yêu lớn phụng thờ Tổ Quốc Rồng Tiên chi đạo.

Mẹ nước chờ con tha dòng nước ngược,
Cha linh hồn chờ những đứa con tha tình nước của ba dòng, ta là bậc Thiên Tông dâng ái đê đồng xin, tha tình đê dâng lòng vì nước, vì quốc gia trung ái, trên trả ân ngọn rau tấc đất nơi trưởng thành, hàng trí tuệ đào tạo Thánh Nhân. Nên Bạch Vân Kỳ Kinh ta lập thành sách kinh văn là trả ân tình dạy ta nơi chôn nhau cắt rốn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư thâm biết tài nguyên để dùng nguồn lợi chúng ích quốc, phát biết bình chuẩn kinh tế để định lợi ích kinh bang, đến biết hành binh điều chỉnh để hiệu triệu tài nhân, đi biết bổ sung gia tướng để điều đình hồ mai, giàu biết tường thông thế cuộc để điều chỉnh chính lý.

Bậc thiên sư dùng biết bổ sung thế lợi để thống nhất lòng người, pháp biết trị lý hơn quyền để trị an nội chính, lệnh biết sử dụng quân kỷ lễ phục để pháp chính nghiêm minh, phong biết khao quân thưởng tướng để bảo quốc ghi công.

Bậc thiên sư sức biết thời cơ am tường để chí nhân dụng đạo, quốc biết kính đạo thờ để tôn nghiêm hiếu thuận, gia biết làm tròn bổn phận vì nước để tích đức lợi dân, được mực thức lớn làm tròn là đạo chi dân trị quốc đem thái bình phong trong thiên hạ.

Bậc thiên sư kiên để cương trị mình sai sau khi trị lý, cương để cung nhu chỉnh lý để chỉnh đạo trung dung, cương để bảo an gặp

hung thần không khiếp đảm, cường để bảo vệ chánh đạo không nhất sợ trước bạo tàn.

Bậc thiên sư dũng để phát huy chánh nhân của mình bảo an an đạo thần tử, đảm để xông pha không ngại gian khổ để hoàn thành, đương để chân áp cường bạo đem trị an cho xã hội.

Bậc thiên sư chánh để Vương Đạo hiến dâng làm tỏ sáng lòng nhân, định để lòng dân hàm học theo văn minh Thánh Đức, an để quân dân đồng nhất trí bảo hộ biên quang. Được đạo lớn bảo an thì dân đi đường chí thiện.

Bậc thiên sư nhất lý thông nhờ hàm thụ tâm đạo vạn lý được minh, nhất tâm thông nhờ sức linh cảm đạo đức Vạn Pháp Triều Nguyên, nhất thần thông thần nhờ mở tiềm nên đức năng thắng số, nhất tâm trung liễu ngộ nhờ phát huệ đi vào con đường hoàng đạo chí nhân. Được đức trọng mới hàm học sự nhân thượng nhân của bậc phát huệ bảo an cho nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thiên sư là người hiểu đạo lý vô hình, chỉ có thông tâm trong sáng vào trong thật đức mới hàm học tâm kinh trở về cùng đạo nhất linh tức khai thông linh minh thần giác, đạo là trí vô hình người biết Hư Vô cái nhọn trung nhọn mới hồi cái trí của nhọn thượng nhân, vào đại trí tuệ rồi hàm học sự vi diệu tự nhiên tức minh tâm kiến tánh.

Đạo là lực định vô hình: Người biết xả tư kỷ không người ở trong lòng, biết xả tư kiến không mình mới thoát qua cái cửa nhân sanh quan mới phát huệ mạng kim quang.

Đạo là nước lớn vô hình: Người biết khoan chánh nhọn phù chánh Vương Đạo, an chánh mệnh cho nước thì phát ra đường dây Thiên Xích nối lại linh cảm của Hư Vô phát ra được sự tâm học của thần minh. “Tâm tức Phật, Phật tức tâm là vậy”.

Đạo nhân trị lớn là vô hình: Người biết hành nhọn chánh theo đức thiện chi dân của Đức Phật làm cho Đức Hiếu Sinh trong Trời đất minh sáng, vào lòng người hiền đạo minh trung ngộ sức học của vạn năng tức bậc thể thiên quang

hành thông nhất lý, minh tức tâm ta là Minh Kính Đài đó vậy.

Bậc thiên sư nhìn đạo là Vương trị lớn vô hình, người biết sử dụng Vương Hanh Lợi Trinh vào xã hội học, Vương là chính thuận thiên định đồ thơ theo nước, Hanh là sự hành nhơn có đủ khoan chánh chi nhơn, Lợi là biết kinh bang tế thế đem bình chuẩn lớn cho dân, kinh thương tế thế cho dân giàu quốc mạnh, Trinh là tỏ bày lòng trung nghĩa lớn phù trợ quốc gia đem lại sự bình an trong thiên hạ được vậy gọi là lậu tâm thông. Bậc nhân chánh hành làm trong đại công viên quả mãn tức là người thành đạo chí nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc thiên sư nhìn đạo là trí tuệ lớn vô hình, người biết dùng sự thanh tịnh lớn để hồi quang phản chiếu rồi đồng nhất linh cảm cùng Trời, đi sâu vào sự nhập định của mình thông thiên trở lại cái ngươn linh của nhất nguyên hiệp một cùng đạo thì sự lậu Minh Châu tức chơn nhơn hiệp thể.

Đạo tức tâm, tâm là sự lục thông tâm thanh tịnh tức đạo đồng nhất thể, Trời dạy ta học sự hàm học của đại trí tuệ để đi vào đại thể linh quang tức đức Minh Châu.

Đạo là đệ nhất thể vô hình: Người biết Đức Háo Sinh là sự bất sát, đức trí năng là tánh bất tranh, lòng chí Háo Sanh là đại từ bi linh diệu của bác ái. Nên lập tánh nhân để nhân trị, di linh lập chi dân để ban sự giàu mạnh thái bình. Có được sự dân bình bậc nhân thiên đức nhất tức là người đắc pháp.

Đạo là Máy Hạo lớn vô hình người đồng sanh thánh thai huệ mạng đưa cái thân ngoại thân học chánh định linh quang, đưa cái nhân ngoại nhân học chánh tinh tấn, định giới của mình rồi mới ra khỏi cõi thời gian và cõi không không gian để sự giác ngộ siêu Tam Giới tức là bậc đắc đạo Vô Cực.

Đạo là Đại Khối Linh Quang Chủ Tể vô hình người phát đức, đức phát thiên, thiên phát đạo, đạo phát tự nhiên thì linh thân phát ra khỏi Minh Châu hiệp vào thượng tầng khí quyển, tầng linh điện để hòa tan trong chơn lý hào

quang, tức là người đưa nhân thân của mình vào cõi Hồng Mông đánh lễ Đức Thượng Đế Vô Cực Huyền Huyền Thượng Nhân trong cõi đại định để chứng đạo lớn Hư Vô tức người thành Đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo là con đường chơn linh vô hình tiếp dẫn, bậc thiện trí mở trí tuệ, bậc thượng giác mở linh tâm, bậc thượng nhơn mở chơn lý, bậc thượng trí mở tiềm năng, khi đạt tiềm năng thì đạo trở thành đường đại trí tuệ.

Đạo là con đường giác ngộ của nội tâm lìa được cõi mê, xa được dục vọng, bỏ được ô tà, trừ được độn trí. Nhờ vậy đạo là con đường giải thoát của tâm linh.

Đạo là con đường đốn ngộ: Thấy người biết sửa mình, quý người biết trọng mình, cần người biết thận mình, kính người biết hàm thụ mình. Nhờ mục thức lại con đường đạo tâm tự nhiên

mỗi sự giáp vòng của đạo tức là sự đôn ngộ cho trí tuệ của mình.

Đạo là con đường cứu cánh giới: Bậc lỗi tự mình biết sửa sai, bậc khiêm tự mình biết hòa ái, bậc nhu tự mình biết tao nhã, bậc thành ý tự mình biết hòa đồng, bậc trực ngộ tự mình biết thay đổi kiến thức nhỏ để đi đường cứu cánh giới của kiến thức lớn để dụng trí tuệ tức tâm học của mình được hoàn nguyên.

Đạo là con đường nhơn trị đem thiên hạ vào sự sống chung của một vị minh trị chi dân, trọng mực thước thái bình trong thiên hạ, đem nhơn loại vào sự hành nhân chánh bình đẳng nhân quyền, đem nhân quyền vào thanh trị văn minh làm cho thiên hạ đại đồng hạnh phúc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo là con đường linh trí để bậc đạo quy tâm, là chơn nhơn biết quý trọng chơn lý, là sức tao ngộ của huệ tâm, là trí độ am tường của huệ mạng, là con đường trường sanh hóa tiềm năng.

Đạo là con đường chí nhân bất sát, linh nhân bất ác, đạo nhân bất chiến, thiên nhân bất phân biệt chánh tà để trở về con đường hoàng đạo, để thiên hạ được Đại Hoàng Kim.

Đạo là con đường nhân chi sơ tánh bốn thiện cái thời kỳ ta chưa nhập thế, đạo chi sơ tánh anh nhi là thời kỳ khai ngộ nhi tâm, đức chi sơ tánh sơ thủy thời kỳ ta mới giáng thế tức là trở về sự ban đầu của thời kỳ sơ khai phục thủy, trở lại cái ta không tưởng để trường sanh hóa lại chính tim ta.

Đạo là con đường trí tuệ cho bậc quân tử biết phục sinh lễ nhạc, cho bậc minh trị biết phục lễ an dân, cho bậc chí nhân biết phục nghiệp cho nước, cho bậc ái quốc biết hiến dựng tài nhân để đem lại sự thái bình an dân thanh trị.

Đạo là con đường nhân chính chi dân, quân chính chi đạo, thần chính chi đức trọng để Hoàng Kim lại sách lược kinh bang tế thế.

Đạo là con đường minh tâm của bậc hành như, kiến tánh của bậc phục nghiệp làm cho dân giàu quốc mạnh lễ nhạc chi giáo, thiên hạ biết bảo về sự giàu mạnh thanh bình và biết

dùng tới lễ nhạc chi dân, là bảo vệ sự bình nhơn trong thiên hạ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo là con đường dân trí văn minh, minh trị tiến đức, dân trí dân quyền, hiến trí bảo quốc làm cho sự minh trung của người tài thành đức trọng.

Đạo là con đường cải cách lạc hậu thành sang giàu, quê mùa thành nhân hậu, thành thị thành kinh thương trù phú, quốc pháp thành nhân trị chi dân, hiến pháp thành sách lược bảo vệ thanh trị sự sống chung bình đẳng của dân.

Đạo là con đường phục hồi ký ức của Tiên Nhân, phục hồi linh tánh của Tiên Gia, phục hồi tâm lực của bậc minh di thiện để đãi ngộ sự chơn thiện mỹ vào lòng nước để chí nhân.

Đạo là con đường hiến ái của bậc Phụ Mẫu chi quân, là lòng ái quốc của trung thần hiền tướng, là sự dưng ái của bậc đạt chí nguyện thái bình, là tâm hồn ái tha của bậc an trị thiên hạ.

Đạo là mẫu đức của người trên dụng khoan chánh hành nhơn, là mẫu mực của người nhân trung chi quý kỳ tài, là sức độ lượng của những bậc mẫu ái vì đại thể ban vui cho đời thanh trị.

Đạo là sự đồng lực nhất chí nguyện bảo vệ thái bình của dân của nước, nâng ý nguyện tu thân tịnh lý, yêu sự đồng nhất cảm như người dân bình ý, thủy pháp chế vào chum cho chánh định thiên hạ an bang thanh trị.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo là con đường đồng chí nguyện tu thân cho nhân chánh quang minh, đồng trí thức tu nhân cho lương tri minh di thiện tao nhã, đồng chí nhân cho sự nhân hậu làm thông thái tánh huệ của con người và các bậc chân nhân.

Đạo là con đường đi biết giữ lòng thường đức, nên không sái phạm đường vào việc nghịch lại đạo đức, là sức chí năng biết bảo vệ sự thiện quả của chúng sanh lập thành, không đào sâu vào nhân quả lạc hậu của chúng sanh. Nhờ biết

giữ thường đạo trở lại sự thường đức làm cho tâm đạo được thông thái huệ căn.

Đạo là con đường luyện rèn tánh nhân vượt sự ác báo bất nhân, là trí Hoàng Kim biết tu tánh luyện mạng đạt trí huệ, là sự đo lường để minh sáng con đường đời có đạo ở bên trong. Nhờ trong lòng mỗi người dân thông suốt tiềm năng mới thấy sự tu thân của mình là sự định lực để về cùng với đạo.

Đạo là con đường Thiên Xích của mặt Trời để mở căn cơ trở lại sự ban đầu của nó phát minh, tìm lại sự lậu tận tánh linh biết được máy thiêu quang của Trời di hành trong mỗi sự thiên nhân đều đi theo quả nghiệp. Biết vậy tự nhiên biết an bốn phận vui với cái đủ mà Trời cho ta an đạo.

Đạo là con đường tâm linh dẫn lực chỉ sức vạn năng, tánh linh cảm chỉ sự linh như giác ngộ, trí dẫn lực mở tâm trí tuệ vô hình. Nhờ sức ngộ lớn vô hình tìm lại ta là ai để đạt đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đạo là cây thước trí tuệ đo sức định huệ của Tiên Nhân, là mực thước linh cảm tâm ra sự thiên như chi giáo, là sự sống trường sanh trong đại thế giới đại đồng, là lòng từ bi của Trời Phật bất chiến để thụ Đức Háo Sanh trở về hiệp đạo.

Đạo là tánh vô tướng không cản thân quang ra vào Tam Giới, là trí vô thường không cản sự phát huệ để minh tâm, là lòng chi dụng biết hiếu kính cùng Trời để tha tâm thông đắc đạo.

Đạo là sự sống của tiểu linh quang, nhờ hiệp lại đại khối linh quang là tiểu tiềm năng về hiệp lại khối của vạn năng và Tiểu Mâu Ni Châu về hiệp khối Đại Mâu Ni Châu nhất cầu hoàng đạo lại ngôi Thái Cực.

Đạo là sự sống của tinh thần về hiệp khối tinh thần, là sự sống minh tâm về hiệp khối trình sáng, là sự sống giác ngộ về hiệp khối đại giác ngộ để toàn chơn.

Đạo là khai tâm vô hình về hiệp đạo vô tướng, là tâm lý chơn như về hiệp đạo toàn năng, là thức ngộ ta là ai về cõi ai lại là ta để giải thoát phiền não.

Đạo là cỡi không phiền não, nhà đạo gặp phiền não để sanh trí tuệ, gặp trở ngại của đời người để sanh tiềm năng, gặp bạc đãi của hồng trần để sanh dứt niệm. Nhờ trong sạch dứt niệm mà trở về cùng đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Các con từ thế giới Thần Tiên vào thế gian để chứng đạo Bồ Tát Tiên và Kim Tiên La Hán của Trung Giới, nay được Đức Thế Tôn Di Lạc dạy truyền chánh pháp chánh kinh để được chứng Đạo Bồ Đề, cái chánh pháp của Phật Thích Ca qua Đức A Di Đà chuyển thế chỉ cho các con chín phẩm từ Hậu Thiên đi vào cảnh Bồng Lai là là tốt cảnh. Còn chín trăm ngàn năm (900.000) qua từ Đức Di Đà cho tới các vị Bồ Tát Tiên và Bồ Tát Phật chưa có vị nào thành chánh quả của Thế Giới Niết Bàn Vô Cực.

Vì chu kỳ Hồng Vân Kỳ và Huỳnh Vân Kỳ trong chín trăm chín mươi chín ngàn năm (999.000) đó là chu kỳ từ Thượng Nguyên đi

xuống Trung Nguyên và đi vào Hạ Nguyên tức là ba chu kỳ đến tận thế lập lại đời Thượng Nguyên để chuyển luân.

Cái tận thế thứ nhất là là chu kỳ Hồng Vân Kỳ từ Trung Nguyên qua Hạ Nguyên, cái tận thế thứ nhì là từ Hạ Nguyên đi vào chu kỳ Hạ Hạ, cho đến năm hai ngàn năm (2.000) trở lên là dứt chu kỳ của Hồng Vân Kỳ và Huỳnh Vân Kỳ đó vậy.

Tại sao tận thế chưa xảy ra? Đó là Di Lạc Pháp Vương Phật xin Thượng Đế và Quân Tiên hội dời lại ngày giờ và năm tháng để hoàn tất Tân Kinh Tâm Pháp và Tân Đạo cho quả địa cầu. Cho nên các nhà Tiên Tri trên thế giới Tiên Tri tới năm hai ngàn (2.0000) là dứt chu kỳ, họ không biết sau chu kỳ của năm hai ngàn (2.000) sẽ ra sao.

Còn những nhà Tiên Tri trên báo trí sau năm hai ngàn (2.000) là vẽ rắn thêm chân không đúng sự thật của Đạo Thần Thơ Di Đạo của Trời, Trời Phật và Quân Tiên Hội đang chờ Đức Thế Tôn Di Lạc hoàn tất kinh pháp để phổ tế kỳ ba.

Còn việc thiên cơ từ đây Thầy các con là Phật đã thông rõ cạn sâu, các con lo tu không lo thiên cơ chi cả. Vì người nắm thiên cơ là Phật Di Lạc ở Hậu Thiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Chu kỳ này là chu kỳ Bạch Vân Kỳ, Bạch Vân Sĩ Giới ra đời tức chu kỳ Thượng Nguyên Thánh Đức khai cơ dạy trước cơ tận thế, Trời cho sự dâng địa của Lục Châu làm nước Trời lập kỳ quan cho Phật Di Lạc và Quân Tiên Hội an ngự xây dựng Kỳ Nguyên Di Lạc trên quả Địa Cầu.

Tận thế là tận sự ác trược vô minh, những giống dân không biết phục thiện, những giống dân thiếu tiến bộ về đạo đức văn minh, không chay tịnh, sát sanh hại vật.

Tận thế là tận diệt những giống dân bạo chiến bạo tàn, những giống dân bạo nhân và những giống dân tàn ác man rợ của văn minh, không coi tôn trọng tính mạng của nhân loại và

không giữa đúng Đức Hiếu Sinh của Phật Tổ và của Thượng Đế nên phải tận diệt.

1. Tận diệt khí hóa bốn mùa tám tiết sanh lại khí hóa Tân Xuân Thu.

2. Tận diệt Ngũ Hành Hậu Thiên tương khắc sanh lại Ngũ Đức của Kim Tiên Như Lai.

3. Tận diệt Ngũ Nguơn, Ngũ Giới của Tiên Hậu sanh lại Ngũ Khí Triều Nguyên, cỏ cây thảo mộc thuần nhất Linh Cầu.

4. Tận diệt Ngũ Chi Tam Giáo của Hậu Thiên, sanh lại Kỷ Nguyên Di Lạc và đời Hoàng Kim.

5. Tận diệt Hồng Vân Kỳ, và Huỳnh Vân Kỳ hết chu kỳ, sanh lại Bạch Vương Kỳ và Kỷ Nguyên Thánh Đức.

6. Tận diệt Ngũ Giới và Ngũ Hành sắc pháp âm thanh, sanh lại Đạo Trời Pháp Phật Thánh kinh, đi vào thời kỳ không sắc giới để độ muôn ngàn sắc giới.

7. Tận diệt thời gian của Tam Giới Hậu Thiên sanh lại mặt Trời mặt Trăng mọc ở phương Tây và lập lại đời Kỷ Nguyên Di Lạc, Trời và Trăng mọc ở phương Tây để đem đường

hoàng đạo xuống cứu thế gian để đôi thời khí hai mùa.

8. Tận diệt kinh pháp thuật tà linh của Địa Tiên, Địa Đạo, sanh ra chánh Pháp Như Ý và Đại Thừa Vương Pháp Như Ý và Tâm Pháp Di Lạc để quờn Tiên phục vị và quờn Đạo phục vị lại nước Trời.

9. Tận diệt các cấp Quỷ Thần, Ma Thần và Âm Thần, sanh lại Chánh Thần, Phúc Thần và Tiên Thần trong Tam Giới trên quả Địa Cầu.

Tận thế là chu kỳ thay đổi một Kỷ Nguyên của chín tỷ năm (9.000.000.000), Kỷ Nguyên thứ nhất là Hồng Vân Kỳ, Kỷ Nguyên thứ nhì là Huỳnh Vân Kỳ.

Kỷ Nguyên Hồng Vân Kỳ là Kỷ Nguyên Tiên Thiên Chi Đạo, Kỷ Nguyên Huỳnh Vân Kỳ là chu kỳ Trung Giới chi Phật, chi Đạo tức gọi là Ngũ Chi Tam Giáo. Nên một số tu theo Hồng Vân Kỳ và Huỳnh Vân Kỳ lộn lảo với nhau.

Cho tới sau năm hai ngàn (2.000) là dứt Tam Nguyên của họ, tức Nguyên Đạo, Nguyên Phật và Nguyên Thánh ở trên Quả Đất. Đến chu

kỳ này là Kỷ Nguyên độc lập là chu kỳ Niết Bàn Kinh, các Vị Bồ Tát, La Hán, Tỳ Kheo hai chu kỳ trước tu hành chưa đắc đạo. Nhờ chu kỳ này ra đời về quy y với Phật Di Lạc để tu được thành Đạo, thành Phật mới được siêu Tam Giới phi hữu phi vô.

Chu kỳ này gọi là chu kỳ tận thế, sau khi tận thế sẽ lập đời và lập Hội Long Hoa.

Tận thế đi qua ba giai đoạn: Chiến tranh, thiên tai, địa ách. Nếu lòng người quy y tu tại gia và bất chiến thì qua được tai nạn chiến tranh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Thế giới chịu vị tha lẫn nhau và phục thiện, in dịch tâm kinh tu theo Tân Pháp Xuân Thu và thờ Tân Đạo Trời thì thiên tai được qua cơ tận thế.

Thế giới giải bỏ đảng phái chung sống hòa bình, tha kẻ thù thật sự và giải giáp quân nhân tự do biên giới ký kết hòa nhu, kinh thương tế thế giúp đỡ lẫn nhau, các quốc gia biết giảm thuế cho dân lòng người không còn lo chiến

tranh và nghèo đói thì nước đó được qua cơ tận thế và địa ách khảo sát.

3. Làm được những điều chí nhân này thì Trời sẽ đổi Kỳ Nguyên thái bình giàu mạnh mà không tận diệt quốc gia đó và con người, vì con người và nhân loại đã bằng lòng buôn bỏ đồ đao và tha kẻ thù, và biết nhận nhau là con cháu nhà Trời thì qua được tại nạn tận thế kỳ ba.

Đó là ba điều nhân loại làm được thì Trời không tận diệt quốc gia và dân tộc đó, còn bằng không làm được thì chào nhau trong nhưng giờ phút cuối của tận thế, Trời không có ngó đến loại ác nhân.

Tận thế kỳ này là Trời đổi đường Xích Đạo của ba Dải Ngân Hà để hiệp vào đường quờn đạo, đi theo chánh khí của Thượng Thiên nên mặt Trời và các mặt Trăng Tinh Tú đều quay nghịch chuyển, Trái Đất cũng vậy tức đi trở lên. Nên sau khi đổi trục tất cả các Tinh Cầu.

Kỳ này là Trời cho Tinh Tú đi về lại Thế Giới Đại Thiên không tụt xuống nữa, nên chúng ta sẽ thấy bầu không gian mỗi ngày lại hiệp với các Tinh Tú mới, không bao giờ đụng và nổi

tung như Khoa Học tiên đoán, thời tiết trên quả Địa Cầu làm cho học sĩ và nhân sĩ lo sợ tới chết. Tận thế và thay cũ đổi mới, thật sự không có gì đáng sợ, đó chỉ là chu kỳ dứt Tam Nguyên mà thôi.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đời Thượng Nguyên là Trời cho lập lại cái lòng chí nhân tức là cái Phật tánh của nhân chi sơ tánh sơ thủy của linh quang, có chơn thiện chơn mỹ, chơn ái và chơn nhơn. Cho nên các người tu đời Thánh Đức phải luyện lại cái chơn thiện là lòng không chứa Phật hay ma, tu tới cõi không ta thì ma kia quy y là Phật.

Còn Phật không chấp ma trong hình sắc mới thật thiện nhỏ nhất đã quy không, còn chơn mỹ tức là hàng đại công làm rồi để cho công kia thành công đức, được thưởng cũng vui bằng không thưởng cũng không buồn. Đó là thắng cái trí khôn làm cho trí học học nhần lại.

Còn công đức là làm trong quảng đại, lòng không còn bàn mỹ ái với tha nhân, tức con đã mở cái công năng làm cho công đức con phát để thủy công mở đại kỳ trí công thành.

Còn chơn ái là đạo lớn vô tranh, lòng ta làm thì lòng Trời cũng theo ta mà dạy, sự ta hành đạo mới thấy thuyên không đáy hiển ra. Ấy là nhờ cái ái tha mà không lòng thù hận, trái tim biết tha kẻ thù có phải chơn ái hay không.

Còn chân nhân là thần truyền thần vào trong các cảnh giới Thần Tiên để tìm nhơn sinh quan của đạo học, và đi tìm ta là ai trong chín cõi mười cung, tìm đến cõi vô cùng vào trong nó đưa ta vào thế giới của Ngọc, ta bước ra ngoài thần ta lại là người, ở giữ cõi không người hỏi ai đây khi ta là Ngọc, bằng không vào trong thân vàng y và thân Ngọc nọ không về, cái hóa thân muốn vào cõi Bồ Đề phải làm cho ta là Kim Thiên Tử, còn vào Bạch Ngọc Kinh phải nhận ta là Ngọc để đi vào.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

“Chánh định, chánh giác, chánh tư duy và chánh thanh tịnh”.

Chánh định là người tu thiền định đi đúng chánh pháp của Bạch Vân Kỳ là Vương Pháp Như Ý, tu một thời gian đi vào thiền thất từ bảy ngày (7) cho tới mười bốn ngày (14) . Sự nhập tiểu thất gọi là chánh định.

Chánh giác tức mở được sự tham ngộ thiền cơ, sự học đạo trong thiền giác học những điều mà mình chưa hề biết, thấy được những sự thấy của thiền cơ, nghe được sự nghe của trí tuệ.

Còn chánh tư duy là lòng mình cứng, sự hiểu chiều sâu làm cho lòng dịu lại, sự biết chiều cao làm cho trí thiền sư phản tỉnh trở lại, học sự rộng xa làm cho tính nhân của mình tha thứ kẻ thù trở lại, sự suy đoán dị biệt nó tan đi như ta đã phá ngũ vân, những áng mây trong tâm đã che tim không còn theo ta nữa.

Chánh thanh tịnh từ đó tình ta có chánh ái tức hiển ái với quốc gia với đồng bào nhân loại, dưới có trí vị tha, trên có lòng sùng ái, bình trị có tự đức bao dung, thấy nghe có sự cẩn ngôn

thận ý với người trên làm cho lòng bình thì khí hào nhiên thanh sáng, đi vào trong nội thức làm cho trí tịnh mọi sự suy nghĩ có tỏ ngộ thiên cơ chỉ dạy ở trong lòng.

Cách trở bằng non trí tuệ kia sẽ dạy ta bình quân pháp, như đi nước cờ nào để định trị bình gia, làm được rồi thiên định để không ta thì tự nhiên thanh tịnh, còn lòng không lòng dừng cho ta là người đại tài hoa và có đại công. Làm được vậy thân mình không bị cản, ngàn cảnh nó an ta mới thấy được sự tròn sáng của đạo lớn đi vào lòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!
Thiên định chi đạo,
Tâm thiên chi giáo,
Tam Bảo Phật Môn.

Thiên định chi đạo là tâm con tịnh sanh trí tuệ, tức làm cho sự hiểu của con biết sửa sai của những gì mình sai biệt, sự biết của con có cương nhu chi ái. Như người lái thuyền biết lái sự khéo

nhân khéo ái để sự lèo lái được trường thiên, còn gặp được các Vị Thần Tiên lễ bái rồi đi cho kịp giờ, không để trễ chu kỳ thiên lý chám kỳ thi trong định giới.

Tâm thiên chi giáo khi huệ mở ra cái gì ta thấy cũng lạ, đường đi hoa cài ngọc trái hay ngũ phương mây gió biết nghe mình, ấy mới nói cái thần ta minh thì sự nhìn bên ta có khác, còn ta mở Tâm Kinh thì sự tầm thình có uyên bát kéo theo về. Nhớ thấy đẹp không mê để tâm tìm vào sự trị giác, đạo ta đi không biện bác lúc ta phát Tâm Thiên.

Tam Bảo Phật Môn: Thần, khí, tinh là Tam Bảo, Phật Môn là sáu cửa của trí tuệ tiềm năng, thần ta là Trời trong ta vậy, khí ta là Phật trong ta vậy, tinh ba ta sáng suốt là trí tuệ trong ta vậy. Vì ta có tất cả nên ta phải mở sâu cánh cửa sổ của Phật Môn, làm cho ta thấy cái thấy của nhãn quang, cái nghe của nhĩ tạng, cái biết của nhãn tâm cái hiểu của tiềm năng, cái dự trữ của trí tuệ, các pháp minh của nhĩ tạng tâm kinh mới thành Phật Đạo.

Trời trong ta làm cho Trời đó tròn đầy sáng đủ, Phật ở trong ta làm cho Phật đó tròn đầy sáng đủ thiên cơ, Thánh Nhân ở trong ta làm cho đạo của chí nhân tròn đầy. Sự trình sáng tròn đầy thì Tam Hoa Đại Thể ta thành Tự Đỉnh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! “Còn Vô Vi Chi Giáo và Vô Vi Chi Khí và Vô Vi Chi Đạo ba thể có liên quan với nhau”.

Vô Vi Chi Giáo là linh hồn của con nó sống chung với con mà mắt phàm con không nhìn thấy nó, khi con tu phát huệ mở ra mới nhìn ra một thiên thể đang nằm ngủ ở trong mình, lúc đó con dùng tâm lý đánh thức bản thể vô hình, dạy cho nó tu thiên định và niệm Trời niệm Phật để sáu cửa giác quan đánh thức linh quang, dạy cho chúng nó biết thời gian và thiên định tức là mở cửa huyền vi để dạy lại bản thể vô hình của chính ta.

Vô Vi Chi Khí là pháp luân thường chuyển hay là tu luyện Pháp Môn theo nhịp độ văn

hành, làm cho tâm tàng thần để cho thần sanh Thánh Nhân Phật sự để đi vào thế giới của Tâm Kinh, tánh tàng ý thiên định đi vào sự nhập lý nó lại quên lời. Nhờ quên lời nói là am tường những điều thiên ý mà Trời dạy riêng mình.

Ăn ngữ ăn ngôn để học pháp Phật, tàng ăn tham ngộ thiên cơ, đoán biết dường như chưa biết, đại giác dường như anh nhi. Được đạo ấy mới minh kỳ lý của đạo.

Còn Vô Vi Chi Đạo: Cảnh ăn ý sự học không thể bàn suông, nơi Thiên Tông sự học không thể thiếu trí tuệ, nhà nhìn như không nóc sự thấy biết phải để không bị liễu tình, còn được Tâm Kinh sự cao mình không bàn lộ cao kỉnh. Sự học rồi làm như ngâm thơ thi vịnh để không ngã mạn lòng là điều đỉnh trí tuệ ở lòng ta.

Mạnh làm như yếu để phi thường đạo, yếu làm như an để liễu tiềm năng, biết làm như yên để xả cái hiểu biết, quan trọng làm như ngu đại trí mới về. Đó là con học sự Vô Vi Chi Đạo để thành chánh quả, vô vi có nghĩa là không ở trong vị diệu, sự ăn ngôn Trời dạy, ăn ý chẳng miễn bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Mạnh làm như yếu làm cho cái trí mình như nước, còn cái tâm như cái hồ Trời, khi nước sắp đầy con phải làm cho nó nhược để sự chứa trong hồ không vì nước mạnh làm sự chứa nước làm đổ mất đi. Ấy mới gọi tường vi được cái vàng ta không thi tài làm cho tồn đức để dưỡng vàng.

Còn gặp đại cường gian ta bất chiến họ cũng vô cương không tranh đoạt, nên bậc đạo được trí lớn không bàn lương sách nhỏ, được đạo đại hùng tâm không bàn nhân trị giả tướng của thường nhân. Ấy mới gọi thắng mình để tìm sự minh trị và thắng lại mình mới vào cửa lớn của vô vi.

Yếu biết làm như an,
Nhường để học bình đẳng,
Khiêm để học thắng lòng mình.

Có những cái lễ nhạc làm an lòng hàng quân tử để cái tao phùng nhân mà mình thành chánh sứ của triều ca, có những cái lễ nhạc hạ tình ta

làm cho cái học gia trọng lễ và biết tình bằng hữu. Có phải biết cái yếu diệu của thực nữ mà quân tử lại háo cầu.

Biết làm như yên là cái thiên sư thanh tịnh, biết được đạo vô vi thiên định rồi làm như không ràng buộc để ngâm vịnh Hư Vô. Cái trạng thái Thần Tiên này ai không cầu để đạt đạo, cái giải thoát này ai không kết bạn để tâm giao.

Còn quan trọng làm như ngu, cái giả ngu của hàng trí tuệ, bậc minh lễ biết đi cầu cái ngu quá cao sâu, người trí khôn và chí nhân nào cũng muốn học. Học cái ngu của những hàng đầu trọc mà ta là Ngọc, còn cái trí khôn ta lại là người.

Ngu của bậc Phật Sư mở thiên tư nên dứt khôn trong con người trần tục thì ta là Phật để giải cái khôn người.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

Được trí thanh tri,

Được trị bình dị,
Được thiên hạ bình đạo,
Được trí thành tri.

Cái đặc của trí tri càng học càng trí mới được trị, còn trí tuệ càng thanh tịnh không tri mà mực thước, của thanh tịnh càng đầy thì trí tuệ càng sanh.

“Thiên cơ nhờ tịnh mà huệ, Tim cơ nhờ tịnh mà đạo, Trí hóa nhờ tịnh mà sanh xuất nhất lý truyền tâm”.

Được trị bình vị khi Tiểu Thiên hiện ra, ta là chủ nhân bà, chủ nhân ông, lúc này không lo việc thiên hạ nữa mà chỉ viện kiến Minh Sư là việc đạo trong lòng đã trở kỳ quan thì Minh Sư sẽ cho biết dự kiến của sự nhập định để thông thiên.

1. Là thiếu gì bổ nấy,
2. Cột thất nào cũng hóa duyên rồi dứt niệm để thông thiên.
- 3 . Là chọn phương vị để vào trung thất và đại thất.

“Được thiên hạ bình đạo, Được Tiểu Xá Vệ là đặc Niết Bàn tâm”; Cái quốc gia đó cao quý

hơn cái quốc gia nào cả, vì nó là quốc gia ở nội tâm ta.

Vì vậy các Vị Phật khi mở quốc gia mình là làm cho các hệ thần minh của nó mở mang, làm cho quân thần tá sứ trong nó giàu mạnh, làm cho sách lược nhân trị chi dân trong nó thanh trị, làm cho lưỡng diện quốc hội trong nó minh trung ái quốc, làm cho hiến pháp, lập pháp và hành pháp trong nó làm tròn bốn phận chi dân, làm cho La Hán và Bồ Tát trong nó biết hàng ma để Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh trong nó cho chúng sinh tu đạo, thiên hạ trong nó thành chánh quả thì vị Phật kia mới viên mãn thanh tịnh Bồ Đề.

Sau khi tu không ở lại thế gian về lại Đại Thiên Thế Giới chọn một quả Linh Cầu rồi xả các Vô Vi Chi Khí của Tiểu Xá Vệ Quốc của ta ra hữu hình thì quả Địa Cầu đó là Niết Bàn của ta vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.
Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

“Thiên địa chi thủy, Thiên hạ chi tiên quý cao minh”.

Thiên địa chi thủy: Nếu ta tận trung vì nước thì Tổ Quốc đó có Đạo thờ Trời, có Quốc Đạo thì vị Phong Thần ta là một Thần Nhân đặc đạo, còn ta tu theo Trung Trinh Tiết Độ có sứ mạng Trời giao không đời y nhân cũng được đặc đạo và phục vị có ngôi vị ở trên Trời. Ấy mới gọi chi thủy tức có chung và có thủy.

Còn thiên hạ chi Tiên: Quốc Gia có một Thiên Tử thờ Đạo Trời nhưng hàng triệu trí tuệ trong thiên hạ quy hồi, ai làm đúng bốn phận của đạo Thần Tử khi chết sẽ được thành Tiên sẽ được hiển Thánh về lại nhà Trời. Ấy mới gọi cái nhân trồng tại đất mà gặt quả ở trên Trời.

Còn hàng tu thiên định khi Quốc Gia cần sự trí tuệ để sách lược kinh bang, các hàng thiên sư phải hạ sang diện thánh để đóng góp tài thần vào sự giàu mạnh chi dân.

Còn quốc gia cần sự an nhân chi giáo hàng thiên sư phải xả thân bảo vệ sự công đạo chánh ái tề gia. Ấy là đạo tề gia nước cần ta có, sau khi yên việc nước ta mới làm cái đạo của thiên gia.

Hay quốc loạn nhờ vào bầy tôi thần lương đồng, ta phải dùng trí thiên để cộng sự an dân, không thể nói việc đó của nước không quan trọng gì đến việc của nhà tu. Ai nói vậy là sai nước lớn hơn nhà, hơn chùa am đó vậy.

Ta tu mà bỏ sự cần của nước đó là đạo bất trung không đúng đạo của thiên gia, trái tim của nước nhà bao nhiêu triệu con tim tài nhân đã trải thân và danh nhân ái đóng góp công của bao nhiêu tài mới có được sự bình trị an gia. Nên đạo tề gia làm cho dân giàu chi quý, làm cho nước mạnh chi quý, bình thủy tương phùng thiên sư biết cứu nước an dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! “Lậu tận tánh, lậu tận thông và lậu thiên cơ”.

Thấy được trong suốt làm cho cái biết không bị cảm thần minh, nghe được minh mẫn không lệch ý chí trong sự minh mẫn, biết được thân tâm không để sự hiểu làm rối thần tâm. Đó là

người đạt tới lậu tận thông, lậu tận tánh giác ngộ ở trong mình.

Lậu tận thông thấy được Đạo Trời từ tim sanh làm cho cái thấy tham ngộ, nghe được sự Diệu Âm Phật Pháp để lậu chơn ngôn làm cho trí và tuệ đại giác, hiểu xa làm cho sự thâm kín ở nhọn tiên chỉ lối tâm thanh làm cho sự sống trường sanh lại được trong sáng.

Lậu tận thiên cơ thấy biết nghiệm làm cho nhãn quang dứt thiên căn, nghe biết dứt thị và phi làm cho trí độ phát đến chỗ nhiệm màu, hiểu làm cho sự biết trong Trời đất mở mang làm cho cái hiểu trở thành độ lượng. Nhờ mở đến đây lòng con tha vì nhìn thấy quá khứ.

Nặng ta tha là bỏ nặng đi tìm thanh nhẹ, nhờ thấy quá khứ động nên ta đi tìm nhẹ, vì thấy quá khứ ác mà ta đi cầu chơn thiện, đến thấy quá khứ ta là Thần Tiên thì đời này tự hổ thẹn mà tu cho kịp đời trước, thấy quá khứ ta là La Hán, Tỳ Kheo, Bồ Tát giáng trần tại sao ta lại làm người phạm kiếp này mà chưa tu đắc đạo. Từ đó ta nỗ lực thiên định để biết cái nhân đã qua, cái duyên

đã ngộ và cái thiên cơ sắp số của Trời Phật di nhân.

Đời nay lập trí để thành tri, lập nhân để thông lý và học cho tình Phật và mình có sự trung tình lớn để chi Tiên, trung tình lớn để chi Đạo và trung tình lớn của hiến chánh quốc gia, làm cho ta thành Phật rồi như sanh cũng tu cùng ta trở thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Đối nhân xử thế là cái tu của trí tuệ thiên sư, làm được thì con mở được Tu Di, cái tu của trí tuệ là làm cho trí mình tịnh trong các cái động để sự tịnh kia phát sanh trí tuệ.

Sự quán thế thông thiên theo định huệ mở nội tâm, đổi cái nhìn của thế nhân để thế kim quang đang di thượng, đổi cái tư tưởng phàm ra thánh để chánh linh năng, đến khi đó đạo không cao và không thấp, thành càng cao sức chứa của hồ nước càng nhiều, còn mở mạch cho thủy pháp xuôi chiều là sự tu biết tế thế.

Nên bậc chí nhân tỉnh mình rồi mới điềm tĩnh đến chúng sanh, vật có tình ta có lòng chí nhân để ân đãi, người có tư duy ta chia sẻ đạo từ bi để chánh đức tình người. Nên Phật lấy vị tha để an lòng thiên hạ.

Còn đạo dưng tình để cái tu trí tuệ hòa nhu, thấy rộng xa càng tịnh để chế muôn chiều động và tịnh, tức bố thí để hòa nhân, tức cho đi để giải thoát, tức dưng ái để thành nhân, tức làm tròn bốn phận để chánh thuận.

Cái mình đôn người kẻ sẽ ngộ, cái mình thí người kẻ sẽ nhận, cái mình đánh thức người kẻ sẽ phản tỉnh. Đó phải là tu trí tuệ hay không.

Như thiên sư trong ba dòng nước muốn cứu thuyền mình phải không để nước nhấn thiên gia, còn muốn nước dùng sức động chỉ lòng thành cao thì được nước bình, không làm ba dòng để thương mà được phương thượng. Nước được lớn rồi bình cho dân giàu quốc mạnh bình thương, yêu có trí tuệ là sự yêu có hiến ái, khỏi tình nhân sĩ dưng ái với quốc gia.

Kẻ sĩ vì ái sơn hà thường nghiêng mình cầu được đạo ái quốc, hiền tài thường ưu đãi bậc có

đủ lòng nhân để ái quốc gia, cái yêu quốc chi dân trên tình yêu trai và gái. Có phải yêu trí tuệ vĩ đại của thiên sư giữ ba dòng để đắc đạo Hu Không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Bậc Thiên Tử phải có lòng từ chánh tha cho kẻ sĩ có lỗi để mình biết giữ nhân tài, không bị thất thoát tài danh của nước, thưởng cho bậc có công để người ra công tế thế, còn xử thế phải giữ cái đức công bằng để bình chuẩn đến lòng nhân.

Có những sự tranh phân làm cho bình không nên thua hay thắng, vì thắng thua sẽ sanh hận và thù, nên đạo chí nhân không nên mừng vội trong khi ta thắng, và không quá buồn giận trong lúc ta thua mà biết như nhiều như khiên để an phương vị, học nhiều như ngu để không phạm kiêu căng, nói rồi như không để không phạm sai lầm. Trước chánh thể có được tính nhân này mới là tu trí tuệ giai không.

Trên biết kính đề chi tình hoàng thánh ân đề tế thế, gặp tài hoa hòa nhu mới được bằng hữu kim gia, lúc nào cũng coi quốc trọng hơn nhà là giữ đạo tề gia chi lý, việc làm gì cũng trọng quốc gia đề ta là trọng phụ yêu nước. Nên bậc chí nhân sự tu thiên định với Trời với Phật, nhưng tâm và tình vì nước đề chi gia.

Cái đạo làm người tài hoa là cái đạo phù trợ quốc gia chi lý, làm cho tâm đồng nhất với nước đề được anh linh, làm cho trí đồng nhất với hàng đại trí kiến quốc đề y linh thần võ. Cái sự đồng chí nguyện đó làm cho ta đắc đạo tề gia.

Có đôi khi quên cái ta có công thành cho đạo của nước được tài tử giai nhân góp sức, khiêm đề chánh quân thần đề bảo an cùng Tổ Phụ, ái đề đánh thức lòng chí nhân của bậc hiền ái dân tình.

Có tài có cái ta phải bình lòng không đòi công trạng lớn đề tùy ý bậc người trên theo nhãn tạng nhìn đề thưởng dùng, đề hàng cao công kia ngưng đòi công tranh đức giữ ba dòng, cái ân công là làm cho đầy không đòi hỏi, giúp không vì lợi tha không đề lòng thù. Đó là đại trùng tu

của hàng công dung và quả mãn, đó là trí tuệ biết hiến công phu của mình trong công quả để thành công.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Xưa các Chư Tiên Phật có tài hú gió kêu mây đằng vân độn thổ và có phép di sơn đảo hải đến vô cùng, có thể chỉ núi hóa vàng mà họ lại bình tâm không lấy vàng đó để làm sự lợi ái.

Tại sao họ lại không hóa rất nhiều vàng rồi tự mình làm giàu sang trọc phú tự do hưởng thụ tu đạo để làm chi, họ lại một bình rượu nhỏ rồi xa lánh công hầu thế sự. Nếu ta đem so sánh đời nay tại sao họ phải làm như vậy, cái gì thúc đẩy họ thắng được lòng phàm phu tục tử của thế nhân.

1. Họ bỏ bả cái tham tức có tài mà không tham lợi kỷ.

2. Có thần thông nên không cao quý của tiền.

3. Có ý chí Thần Tiên nên coi nhẹ danh quyền và danh vị.

4. Có đức năng siêu phàm không tham sắc giới của tục gia.

5. Có cái Đạo Trời Cha nó cao xa và quý báu.

Không thể đem chùa am và những thứ gì trên đời này gọi là đạo mà đổi cái phi thường đạo ở lòng ta.

6. Họ thắng tài hoa vì họ thích vô vi thanh tịnh để dễ nhập định trong cái đạo không người, làm xong rồi đốn cái đạo không ta.

7. Họ ở trong đời mà không tham của với tranh công, có vậy thì công quả của họ làm ra biến thành công đức để công viên quả mãn, đưa họ về cái đạo của cái bậc phi thường đạo, nhân phi thường nhân để đạo mau thành.

Rồi đây đời thái bình nước được định thì Thần Tiên tu chính sự ái quốc tề gia, còn định thiên gia con người mở ra một tâm học chi đạo. Nên họ không động với sự giàu sang, cái có làm phương tiện cho cái không trong chỗ trí tuệ, cái biết làm phương tiện cho thành quả để du Tiên.

Nên những nhà trọc phú họ theo Thầy luyện đạo trong tương lai, họ dâng công vào công chánh tề gia, họ coi nước là nhà nên đồng nhau dâng ái, một khối đại giàu sang họ không có hưởng thụ mà trở lại theo Trời thiên định lại thành Phật trên đất Nam Bang.

Thiên hạ định tài danh nào không muốn tu thành Đạo thành Phật, đem cái giàu mà mình tu trong đời mới là có phương tiện lớn đạo lớn mau thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi!

1. Sự thắng lòng mình khó hơn thắng thiên quân vạn mã, con người mà thắng được lòng mình thì sự đạo khả mới giai sanh, như mỗi lần thắng được mình thì phá được áng mây vô hình đã bao kín trí tuệ của chính ta, một lần mở cái lòng không ma tức cái tu của ta dường như không Phật, còn ôm cái sắc tướng thì không thắng được ma Phật ở trong lòng. Cho nên đạo

thắng lòng là không còn thiện và ác mới lòng trống tâm không, mới đắc ngộ thiên cơ.

2. Là yêu không hận là để giải thoát cái nhân thân đang ăn trái đắng, đứng ra ngoài sự không hận tức là giải thoát được thai lòng.

3. Thành đại tài không tranh công tùy bậc minh quân và hiền thần dưng ái, đó là thắng không kêu để thoát cái danh dục vị danh thì tâm ta mới vượt ra khỏi Tam Giới chi ái.

4. Học đạo đến khi phải phi thường cái đạo của ta tức không ta trong chức Giáo Chủ tranh cường, có được lòng chơn không tranh đó là chơn tu chi đạo, đủ tài mà phi lễ họ không tranh.

5. Phải lập cái vô danh để thắng tình ta và tư kỷ, nếu lòng ta có hoa tâm thì Vạn Pháp tự nó xạ hương mùi.

6. Đã có người thương có khi phải dưng hiến cho tròn công đạo với họ, cái mình quý nhất có khi cho nó đi mà đạo lớn lại giai thành.

7. Vật đến đấu tranh ta nên xả thân để bảo quốc, vì quốc là nhà của trăm họ sống chung, nên ta hạ sơn mà làm dường cột của quốc gia cứu nước, khi vật đi rồi ta tu chính tự thiên môn.

Nên sự tu của trí tuệ là cái tu quán thể để đạo ta thành để bình nước an dân, như Quan Âm có ngàn tay và ngàn mắt sao chưa nhận Nhất Công Diệu Âm Phật lại nghe tiếng kêu cứu thể để siêu linh. Vì người tu trí tuệ để thái bình cái trí độ của quần sinh cầu đạo.

Lạy Thầy Chứa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nhân chi thượng trí làm cho trí mình sáng tỏ, cho tâm của thân nhờ sự trong sáng của trí để rộng suy, mọi việc cư xử phải có mực thước của người trên là đạo quân tử, phải có chánh tư nghi với người dưới là đạo yêu dân.

Cho dù mình cầm quyền binh đi nghinh đón tài thần, cái khó là dò lòng nhân của đối phương thuận chiều hay nghịch lý, ta phải tìm phương sanh để chánh thuận thông tình, có khi phải nghiêng mình để được việc nước, có khi phải khiêm mình để giữ lễ để được sự đạo lớn công minh. Cái sự chi tình đó là sự Tu Di của trí tuệ,

ta tầm phương để phụng thờ bậc tể thế để định quốc an dân.

Còn chọn hàng đại nhân phải biết tài thần của con tuấn mã, sức đường phương ngàn dặm nó sẽ ra sao, cái tài ngoại giao là nhờ người giỏi về trí độ, giỏi về kinh thương tể thế để thương trường nuôi sống danh gia.

Còn tài định quốc an nhà phải chọn người giỏi về thiên văn địa lý và lầu thông binh pháp, thiên sơn đều có mạch thủy, thủy đều đổ đến chỗ phúc điền, còn địa lý biết thương thiên và tân tiến, mở bàn cờ ra biết đi tường nước cờ để bảo vệ triều cương.

Còn bậc đạo thương chính để bình thương phải có tài hùng biện và có tinh thông thời vận của kinh thương tể thế, làm cho thương trường đủ bình chuẩn chi dân, quốc có chi thần và chi tướng, dân phải giỏi tài năng để làm giàu mạnh cho mình. Đó là sự tu chính văn minh, cũng là tu chính trí tuệ.

Lập gia và giỏi lập thế thì mới làm giàu mạnh chi gia, cái hùng tài của quốc gia thường phải đủ sách lược, chữ nhu của trí tuệ là hiền ái

không phải nhu nhược, còn chữ dưng tài là làm cho thiên hạ thành việc nhà lại yêu đạo trị quốc của gia ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Con muốn luyện tài kim cho thành kim thành bảng phải biết thiên thời để đắc lợi trong các nguồn nhân, còn con muốn được tấm lòng vàng của chân nhân phải thắng lòng mình dữ lắm! để thuyên trí tuệ của con không chìm trong trí tuệ bão tố cuồng nhân. Như giữ thương trường con không giỏi về bình chuẩn lấy thế đâu con đi đứng nước cờ, còn vào chỗ thiên cơ con không có trí tuệ làm sao đắc đạo, còn làm liều chỉ có một thắng mà chín đường thua.

Biết chưa đủ là mình thua mình, còn thấy chưa đầy không bao giờ được tròn sáng, xưa nay người làm tướng có mấy ai không từng giỏi ở thao trường. Nên ta gọi thao trường đồ mồ hôi thì chiến trường bớt đổ máu.

Còn kinh thương có nhiều thương gia sẽ giúp sự bình thương tự lượng với nhau, có cái được của ta thì làm cho nó được, bằng không thì ta phải kết trí tuệ của muôn tài. Ấy là dùng tài của thiên hạ mà bình trị thiên lương, dùng trí tuệ của thiên hạ để đào tạo tài hoa trong thiên hạ, lập cái tài của vạn gia, lập cái sự an chính tề gia cho giàu mạnh nước nhà.

Nên bậc có tình yêu nước phải làm chỗ chi dân, còn hàng yêu dân phải làm chỗ ái quốc, trí đó như cái đòn cân công và lý, phải đủ cân bằng cái đạo của Thánh Nhân không làm hơn cái đạo của nhân trị, và không làm quá nhiều về thị hiếu. Chỉ giữ sự bình làm sức sống của tâm sinh.

Thiên hạ bình sự trí trị tự thiên hạ mà có, cái chánh tinh thần ái quốc tề gia, cái trí độ của vĩ nhân cộng trị, cái vì dân mà hiến tài hoa để giàu mạnh. Có phải tu trí tuệ là người cứu cánh quốc gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Có những sự trong sáng ta nhìn chưa thấy hết, sự phản chiếu của nó thì chính ta còn chưa thấy hết sự linh diệu của chân nhân, còn lấy trí phàm mà xét phân làm sao mà xét được người mở lậu tận tánh, tức ta có tấm kiếng phải cạo phía sau của tấm kiếng mới nhìn ra Diệu Hữu của Hư Vô.

Còn Trời cần thiên cơ ta muốn tỏ ý Trời phải có đủ lực thông thanh tịnh, sau đó phải có lòng giữ sự thâm kín của vô vi. Như người học thiên thơ không để cơ làm cho ta mê ngộ, cứ lo sợ Thần Tiên giữ sỏ, không biết ta tu có trí tuệ có thể đuổi được thiên cơ.

Như đời nay Trời cho tận thế bởi lòng người đã mất bản thiện của Như Lai, bằng thiên hạ ngủ qua một ngày thức tâm đi đều quy y với Trời tu thiên với Phật Pháp, đều đem Tân Kinh Tân Pháp tu hành, cả thế giới phục lại lòng nhân chánh thì thiên cơ không tận diệt loài người, còn các nhà đại đầu tư lại lấy tiền giúp cho hàng tu chính kinh điển thì Ông Trời nào không ban phúc lớn để cân xứng lòng nhân. Như vậy thế gian là thiện nhân và tu hành chánh thiện.

Ông Trời đổi giận thành thương đấm con khờ, người làm được đổi nước cờ và cũng đổi thiên cơ thời vận. Có phải tu trí tuệ ta sửa đổi mình để được thiên cơ.

Còn năm tôn giáo trên thế gian này có một tôn giáo làm đúng chức năng thì Thượng Đế cũng không tận thế, mà kêu thiên hạ về học cái đúng đó để đi. Vì họ làm không đúng chánh pháp chánh kinh, vì không đúng theo thiên thời dĩ định nên Trời Cha cho tận cái cũ và lập lại cái mới cho đúng đường khí hóa của Vũ Trụ Vạn Năng. Tận thế là tận cái sai quấy của Ngũ Chi Tam Giáo đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trời và Phật Tổ cho Di Lạc về lại Hàn Lâm Viện Học, tức kho tàng kinh của Thượng Thiên Thế Giới để học lại cái Thiên Kinh, Tâm Kinh và Vô Tự Chơn Kinh để cho Di Lạc Phật Vương giáng thế viết ra kinh cứu người sống tu thành chánh quả, siêu người chết dứt nhân quả hận thù.

Thế gian dạy sự trùng tu của quốc gia triều chánh, như cứu thời kỳ nhân chánh đạo nhân, nhân trị để phục quả vị cho Phật Thánh Thần Tiên, kinh kỳ này là Trời mở cửa Thượng Kinh, Phật Tổ Như Lai mở cửa pháp giới để đón hàng Con Tiên Cháu Phật về lại học đạo tâm học ở các cõi Trời hàm thụ văn Phật để đắc Tâm Kinh.

Đời nay Bạch Vân Kỳ ra đời Phật Tổ và Trời giao cho con Trời Vô Danh Thị là Long Hoa Giáo Chủ Chương Giáo khai Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh để chánh định huyền kinh trong Vũ Trụ, và chánh tinh thần trở về Tiên Thiên Tiên Địa và Tiên Phật quy hồi.

Đời nay Phật Di Lạc viết kinh cho Nam Thiên Môn mở sáu cửa Bạch Vân Kỳ mà đi vào Thiên Đạo và Phật Đạo, còn nữ mười bộ Tâm Kinh Tâm Pháp làm cho phụ nữ được trở về Thiên Đạo, Phật Đạo và được chứng quả Tỳ Kheo, A La Hán, Bồ Tát và thành Diệu Âm Huyền Võ Phật hay Diệu Âm Huyền Quang Phật để phù trợ Kỳ Nguyên Di Lạc, lập công đức cho đủ quả vị Niết Bàn chứng đạo lớn giữa

Hư Không. Nên Phật Di Lạc là Nhất Công Đức Phật.

1. Là chịu ngồi giữa chợ làm tấm thảm để viết Chơn Kinh cứu người sống, siêu người chết và giải thoát tam cù tứ hận của chúng sanh để cho ma quy y với Phật.

2. Lập Đạo Trời Pháp Phật Tân Kinh thiên hạ được phục vị và được quả vị Niết Bàn sắp tới, cho cả nam và nữ chưa bao giờ có cơ hội cao nhất và mãn nguyện nhất trong Vũ Trụ Hậu Thiên. Nên Di Lạc trở thành một vị Phật đem giàu sang phú quý và thiên hạ thái bình hạnh phúc âu ca cho Quả Đất.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Các con tu trí tuệ mới được đắc đạo mới thành chánh quả Niết Bàn, còn tu thân chỉ đắc pháp làm Thần Tiên muôn đời ngàn kiếp. Nên tận thế vào Hội Long Hoa là cơ phán xét là trường Di Lạc chúng đắc cho Thần Thánh Phật Tiên.

Còn Đại Hội Long Hoa là trường thi công đức cho Ngũ Chi Tam Giới Thần Tiên, cuộc thi này là trường thi tâm học và cuộc thi công đức của người ta.

Chín phẩm Long Hoa vì Thượng Nhân tài nên Phật mới truyền ra sư tâm học cho thiên cơ mở mang trí tuệ của Phật học trở kỳ hoa. Vì Tâm Pháp giúp cho thiên định mở lục căn thanh tịnh để thi lục thông trong đỉnh cao tầng.

Còn Tâm Kinh mở tấm lòng nhân để đổi mình thành hàng chân nhân tại thị, làm cho lòng sạch lòng các thứ chơn thiện mỹ biết hồi tim, tuy thiên định ngồi lặng im mà mở mang tâm học, một thời thiên là một thời tâm đi học cái thiên lý tâm nguyên. Sự học đó là chơn thiện dạy cho hàng đấng đạo vào trong Trời luyện cái tâm sinh Linh Bảo hàm thụ mật ngôn.

Cái tâm học biết thay đổi Càn Khôn để mở sự thông thần chi đạo, mở ra sáu cửa tiềm năng để vào tận chín Trời, nên tâm là lý vô hình đưa thần minh ta luyện Kim Thiên Tử, đạo ta học ngàn ngữ tâm kinh là luyện vàng cho cao tuổi kim nhân.

Cái sự tu thân mở ra sáu đường lục thông kim đỉnh, từ đó ta mới được cái đạo của chân nhân, chân Tiên và chân Đạo Hư Không ngâm vịnh, vào Thái Hư để xả bỏ bảy cái tính phàm mà phục vị lại bảy cái tính lý của Hư Vô, phải làm như không có ta thì trái tim sinh Diệu Hữu và giải thoát được lòng sạch lòng trở lại cõi Hư Không.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trời tuy xa lũy thừa tỷ không gian và thời gian và vô tận nhưng tâm con động thì thần truy việc kỳ tích lại hiển rõ nhiệm màu, khi con mở lục huệ rồi là con biết thấu Trời thành một thước, việc vô hình nhìn như một thước ở trước mắt của Phật Gia.

Còn Vũ Trụ bao la nhãn quang con thấu còn một tác, sự nhìn của nhãn tâm thông sự sắp đặt của huyền cơ. Đến đó biết dường như không biết để thiên cơ không lộ ý Trời.

Nhãn tạng nhìn thiên thời mà thấy ra sự thiên cơ sắp cho địa lợi và kinh bang tế thế để

nhơn hòa, chữ nhơn hòa ở đây là làm cho giàu mạnh thái bình, địa lợi ở đây là tài nhân chọn những người có sách lược quân cơ, có trí độ kinh thương tế thể để làm cho phong điều vũ thuận và hiến ái với quốc gia triều đại tức biết an bang tế thể làm giàu mạnh nước nhà.

Còn thiên thời ở đây là biết được Kỷ Nguyên Di Lạc thời cơ của Bạch Vân Kỳ, còn hàng thí sinh là Bạch Vân Cư Sĩ tu tại gia là đúng chu kỳ Tam Giới quy gia Ngũ Chi hiệp một, Kỷ Nguyên Di Thượng tối lạc hạnh phúc Niết Bàn chơn đạo kỳ ba. Nên Trời tận thế Phật Di Lạc lại cứu thế, Phật tận Ngũ Nguơn, Phật Di Lạc lập lại Kỷ Nguơn.

Tam giới tận đời Phật Di Lạc truyền kinh truyền pháp cứu đời, nên ai tu vào chu kỳ này được cứu qua chu kỳ Thánh Đức tu tiếp, còn không tu theo thì đi ra ngoài sự phán đoán của Phật Gia.

Thiện thượng địa hạ là tùy lòng chúng sanh lựa chọn đường đi của mình của một lần cuối của linh hồn, mình siêu hay diệt tùy đời giai ngộ

của chơn linh lần cuối tận thế vào Hội Long Hoa cơ hội có một lần.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Còn hàng tu tiềm năng là làm cho tâm mình sạch lại để có phòng trống chứa đại tiềm năng, làm trí của mình minh bạch trở lại để hàm học đại trí tuệ của thiên cơ, lòng làm cho lòng trống lại để Tam Quan lòng chứa được khí hạo nhiên.

Làm được như vậy là chứa Trời trong ta vậy, cả cái thấy nghe của thần minh đã có đạo Trời, thiên võng tuy khôi khôi nhưng tiềm năng ta ứng thí để hội tụ cái thiên tài.

Đến đây khí điên làm cho ta say trong men thiên cùng đạo, như đưa ta vào thế ngoại để thưởng thức cái đạo tâm nguyên, đến đây ta là con chim đại bàng bay xa hiểu sâu biết kín. Cái đạo vô hình cái tĩnh lặng để phản não quờn y.

Có đi khỏi biển sắc Trời nam núi non hùng vĩ mới nhìn ra thiên lý có một thế toàn năng, có đi tới tột của Tiên Nhân mới thấu đường quờn

kinh di đạo. Nên đạo là đường dạy cho hàng chí nhân trở lại du Tiên.

Nói chữ đẹp không còn lời để diễn, còn bàn chữ xinh có Thần Thánh Tiên nào không đẹp lại không xinh, còn bàn đến cái huyền linh Thần Tiên nào không có pháp lực, ở trong mọi Thái Cực đều có sức hút của Thần Tiên, còn ta muốn về cõi vô biên phải luyện cho ta thành vàng mới qua được. Chỉ có vàng như Kim Thiên Tử mới đi vào thế giới của Phật Gia.

Tất cả đi về đường hoàng đạo là làm cho ta có đủ tâm lòng vàng, làm cho ta có đủ y đức là vàng, làm cho ta có đại trí tuệ y nhân là vàng. Có đủ chức năng là vàng đạo của ta mới thành Nhất Công Đức Phật.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Ấy mới nói kẻ sĩ giữ đạo tâm vàng không thể đổi, còn nhân sĩ giữ đạo triều ca như vàng khối vẫn không thấy thay lòng. Đó là luyện đạo có mà ta không,

tham thiên đạt lợi kỹ thì ta mới đủ tấm lòng vàng đặc đạo của chơn nhơn.

Ta phải đổi tánh tham thành tham ngộ và tham thiên để mở thiên số của thiên cơ và ta phải dứt tham cầu để kỳ tâm sanh sạch tướng, ta phải dứt tham công tranh tụng để sanh tâm vô trần vô lậu linh giác sạch nó mở ra. Lúc đó ta đi trên đường vàng y rõ rệt, bởi ta trừ cái vọng tâm trừu tượng thì thiên tâm có đường vàng cho Phật luyện thành y.

Còn cái kỳ tâm là ta đổi cái đời ma sanh cái đạo, ta đổi cái đức nhân thành đạo ấy do lòng, như ta tham chánh thiên tâm làm cho linh căn tỏ sáng, nhà nhà thiên giác chánh linh quang. Như ta tham ngộ Phật quang giúp ta hàm thụ Diệu Âm Phật Pháp, cái tham này giúp ta phát huệ đốn ngộ để giai không.

Như các vị nhà giàu không tham công danh trở lại tham bổ thí thì thủy hòa chung, như sen trở nhờ bùn, như bậc Thiên Tử không tham thế suu cắt cổ của dân nữa, mà tham giảm thuế cho dân giàu để quốc độ đón được cao minh, hay các nhà kinh thương không còn chiến trường

kinh tế, giảm giá thành tham vọng ngộ sự gia ân.

Ban đức đề bình chuẩn chi thương làm cho đạo kinh thương bất chiến, đổi lòng tham đề được ta tham ngộ, đổi nhân phàm ra nhân thánh cũng là ta. Đó là tu trí tuệ của Phật Gia, tham thiên nhập định đổi cái ta là Phật là ma để đắc nhưn hòa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Nên người quân tử gia ân bất cầu báo đáp, cái ân đó thành bậc ân công là công đức với Trời, công tâm với nhà, Phật công nào lại tình người đáng được thành nhân.

Còn các vĩ nhân làm đức thiện không mỗi một, vì họ muốn đổi cái lòng phàm ra lòng anh thánh của thiên gia, có những vị Thiên Tử khi cuộc hồ đầy họ lại không lấy thuế của dân, mà họ lấy tài nguyên mà Trời cho nước họ có. Ấy mới đúng đạo chi dân là thương dân như con đò đó vậy.

Việc làm chánh ái thì Đạo Trời Phật chứng chi, từ đó mở Thiên Di mà luyện thần thành đạo, công đức chi triệu triệu nhà là công viên quả mãn của sự thành Phật ở trong ta.

Cho nên Trời Phật không nhìn cái miệng của học gia tranh tham và tham luận, mà nhìn đạo của trái tim vàng có bình chuẩn để thiên y. Nên cái thị cái phi người thiên sư các con nên nhớ “thiện gia bất biện, biện gia bất thiện”.

Như chí nhân không tranh tài, thần nhân không tranh đức, Thánh Nhân không tranh công mới thành Thánh Đức ở thế gian. Còn đạo khả thì phi thường đạo, nhân khả nhân thì phi thường nhân, như cái đạo không màu sắc để giải không màu sắc của thế gian.

Còn người muốn được thế gian chỉ có đổi tâm và tình thì thành đạo, bởi lòng người có chứa Đạo Trời để nhân chánh thần minh.

Còn bậc chi dân sự làm là sách lược để cho cả nước được khung phò, như hàng đại nho tu trí mà được huệ, các Phật Gia xuất thế mà làm cho muôn vạn nhà hoàn thành công đức lớn của đạo ái quốc tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Trí lớn của nhà thiên sư phải làm cho thiêng tư hóa hải, biển Trời cho người lái thuyền cho người trí tuệ luyện lại căn cơ, như gặp đạo văn hóa thành thơ phải luyện văn chương cho đủ bình và đủ chắc. Có cái không dấu hỏi ngã nặng để bình văn, rồi biết giáp vắn thượng lục thì hạ bát, hay song thất lục bát là văn học của đời đường.

Cái học của văn chương cũng là sự tu trí tuệ để ta viết văn đủ lực thi phú, ca thiều uy vũ của văn chương. Nên đời Thượng Ngươn văn học cao minh trí định huệ để hàng thi văn chơn tể thể thông thiên.

Còn đạo học của Phật Tiên cũng từ văn chương dâng kinh mà tham ngộ, những cây chìa khóa thiên cơ xuất số dạy người đi học thiên cơ.

Như người cầm binh không tài thao lược làm sao dám đánh cờ thần, còn lược trận của chân nhân không giỏi về binh pháp làm sao thắng trận, còn cố vấn không mở lược thông sao

nắm được sự thắng của binh thơ. Ấy có phải trí tri của văn chương làm mở mang đạo học, còn thiên sư là tâm học, cái học đó trên sức sống của Tiên Gia.

Cái tâm học làm cho sự thấy của nhãn quang sống lại, cái học của tâm tàng thần nhìn thấy việc như lậu tận thông để thông sự thành quả của mình. Như thấy biết tính thiên văn bao nhiêu ngày thì Trời đổi khí tiết, gió từ hướng nào thì độ được sự bình giải cho thuyền, thuyền lớn đi qua hay hai quốc gia nếu dung hòa lợi nhiều hơn hung chiến.

Nên thiện gia vì lợi nhà mà ký thái bình giao hảo lân gia, ấy mới gọi trùng tu của ta là người thành lợi, cái lợi cho trí tuệ để nhân chi sơ tánh bản thiện kéo nhau về.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Con đường tu của trí tuệ như mở ra mục thước của thần kinh, tuy nó là đạo vô hình mà ứng được cơ trong vạn tượng, cho dù muôn ngàn hình tượng

phải theo nó để đắc kỳ thi. Phật pháp thi lòng nhân còn Thần Tiên thi trí tuệ.

1. Đưa vào nhập thế để nhận sự nhân trị chi dân, còn một khối tinh thần đưa ra sự học xuất thế để thành Thánh Phật của Đại Thần Tiên, cái trí siêu nhiên là giải thoát ta ra mọi Thái Cực để Ngũ Hành không còn lực cột trời bậc chí nhân.

Như cái giả danh trần tu thoát ra để làm Tiên Thánh, còn thay đổi cái nhân ta sống cho đúng đạo chân nhân, tuy ở giữa biển trần lòng không vì dân mà dục túc, tuy được giàu sang phú quý tính linh tu không đổi trí ra phàm.

Cái phương tiện ta làm ra thủ trung để đắc nhất, tức ta đã ra khỏi Thái Cực của dục túc cầu tu. Còn đắc thiên tư thả theo tự nhiên cho xuôi dòng định mệnh, cái ý chí bền mới là trí tuệ của bậc chí nhân.

Người tu tại gia không cần tăng ni hay chức sắc không quan trọng, là cái hóa thân ta đi học đạo trong các lớp Thượng Thiên ấy là quan trọng vô cùng, cái hóa thân đó là Phật là Tiên, là Kim Thiên Tử, nó đắc ta thành mà nó là trí tuệ ở trong bản thể huyền vi.

Cái đạo của nó đắc nó hướng dẫn ta đi vào trong nhà lớn, cái lòng không xao dợn là nói lên sự tu đạo của hóa thân, nó mới là chân nhân là Thầy trong ta đó vậy, tìm được ông Thầy này là nội kiến Phật tánh ở trong ta, ta học toàn khoa ông Thầy này dẫn độ, còn tìm ta là ai hay ai lại là ta. Bản thân trí tuệ hiện ra ta được đạo xuất thế, học cái trong ta là cái đạo nhân tánh tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Những bức màn vô minh con muốn mở mang cho hết chỉ có nhập định tham thiền mới thấu hết chín áng mây trần che tối lương năng.

1. Là tâm sáng như trăng bị cái dục danh nhân làm phong làm thị, cái lòng ích kỷ là áng mây che tối nguyên thân.

2. Trí sáng như Linh Đăng bị tình yêu thù hận làm mây che trí thần làm tối Linh Đăng.

3. Tâm lòng nhân hậu nó sáng như Hoa Đăng Liên Pháp bị áng mây tranh công hầu tàn

sát Thánh Hiền, cái ánh sáng chí nhân bị che lấp.

4. Là tánh Minh Cảnh Đài hồi quang Phật tánh sáng như Tim Đấng bị áng mây âm thịnh sắc tướng, tượng hình tà cốt làm cho tấm kiếng thần linh phủ kín. Nên sự hồi tâm phản tỉnh không về.

5. Phật là tánh Bồ Đề nó sáng như viên Minh Châu cao quý bị áng mây hạng nhất, lúc nào ta cũng hạng nhất làm cho tận chiến cùng tranh mà che ám tinh thần.

6. Là pháp thủy ta từ thượng thanh ngọt mát, sự trí độ và trường sanh có sẵn nước Cam Lô, vào thế trần bị cái tạp niệm làm ô mà sanh ra phiền não che tối trí tuệ của những bậc thiên cơ.

7. Là bánh pháp luân xa của ta là thuyền không đáy, nó là thiên tâm đưa ta du học tứ phương, nay bị áng mây tham tài lợi ái làm thuyền ta đang đắm giữa vời.

8. Là Tu Di ta có cái Đạo Trời gọi là Vương Đạo ở trong vô hình có đủ Vương Hanh Lợi Trinh để điều đình quân thần tá sứ, nay bị áng mây kinh thương lợi nhuận quên người quên

đạo, quên ta là thần tài cứu thế để độ nhân. Chữ quên ấy là áng mây che thần tâm ta đó vậy.

9. Là cái đạo lục tâm thông của lương thần hiền tướng, cái tình yêu cao thượng để xây dựng sơn hà, ta bị áng mây có tội không tha, có thù phải trả, cái phần tâm không tha thù nên chinh chiến trầm luân. Ta đi vào địa sát áng mây thần làm ta tối thần trí tới chỗ hôn mê.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Vì vậy Thầy dạy con siêu con đó vậy, đừng để tướng và tình vĩ đại mà làm cho nó nhỏ lại để sự tu hóa tiêu đi. Còn Phật thi đạo gia là thi nhân chánh, Thần Tiên tu phải tùy nhân duyên lập hạnh thì mới gọi đạo của Thần Tiên.

Như bậc nguyên nhung đứng đầu vạn tướng, quân thần tướng đức cao không có độ lượng ai lại phục tùng, bằng thiên hạ chí trung tức là người có lòng nhân mới được cao thượng.

Còn hàng Bồ Tát như Quán Âm người ta kính là không lo quả vị của Phật mình để đắc

nhất mà nghe tiếng nói cứu khổ để quờn linh, tức xả kỷ để được kỳ trí, xả tấm lòng nhờn mới đắc đạo của bậc chơn nhờn.

Nước được bền do các đức năng của những hàng đại tướng biết chi đạo, nhà được giàu sang nhờ sức dạy sách lược của Phật Di Lạc với lòng nhân.

Nên Phụng Hoàng con biết tìm cây ngô đồng mà đậu, còn đạo làm Thần Tiên phải biết nhận Chúa Thánh để tôn thờ, còn sức học có chứa thiên cơ là kê tài nhân đi diện thánh để tài hoa cứu cánh đại tài hoa. Còn thiên thời của Phật Gia làm thuận lòng Trời để lập ra Trời Nghiêu đất Thuấn, thái bình cho dân hưởng để ta thành đạo của chân nhân.

Chữ tu thân đến đây là tu chánh quốc độ cho nước, cho ta là tu chánh thiên số tam kỳ, là tu chánh ái Bồ Đề cho dân giàu chi ái, cho quốc mạnh chi gia, cho thành quả của thượng nhân thành trọng phụ, cho rừng nhu thành Vườn Ngự Uyển có đủ tài tử với giai nhân. Như quân có trọng thần làm nên một lịch sử dân quốc giàu mạnh thanh bình danh dự đến Trời cao.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người tu muốn đắc đạo biết thuận thiên thời, Thượng Nguyên và Trung Nguyên là thiên thời của Hồng Vân Kỳ, Trung Nguyên và Hạ Nguyên là thiên thời của Huỳnh Vân Kỳ.

Từ đây đến vạn năm sau này là chu kỳ của Bạch Vân Kỳ, chu kỳ bạch sĩ tu tại gia vẫn được đạo và thành chánh quả và tâm Phật không cần phải xuất gia. Như hai chu kỳ ở trên đã đi qua rồi cho nó đi vào quá khứ của sự kính cổ nghinh tân, người đi đúng thiên thời là Bạch Vân Kỳ.

1. Là Kỳ Nguyên Di Lạc ra đời.
2. Chu kỳ tận thế và lập Hội Long Hoa.
3. Là tu chính quốc gia triều chánh.

Nên người tu vào đời Thượng Ngươn Thánh Đức, sau cuộc tận thế cái gì cũng thay đổi ngay cả lãnh thổ quốc gia và đạo đức của mỗi nước nhà. Nên phò trợ và học tập và làm việc theo Quần Tiên Hội Xương Nghĩa, tu chơn để không nghịch thiên thời.

Phật Vương là con Trời sai xuống chỉ đạo, ta nên học theo Tâm Kinh và tu theo Tân Pháp, và giảng pháp phải đủ môn của khoa học huyền vi của tâm linh mở ra sự chánh đẳng, chánh giác và chánh ngộ rõ ràng.

Thiên thời của Đất Thuận Trời Nghiêu, thiên thời của Kỷ Nguyên Di Lạc là sự tu nhập thể giúp nước an dân, và sự tu tế thể là hàng đặc đạo phụng sự công chính xã hội để tạo công viên quả mãn cho mình.

Tu xuất thể là nhập thất tham ngộ thiên cơ để hiểu ý Trời và khai ngộ hóa thân của Kim Thiên Tử để cho ta thành Phật thành Đạo. Nói tóm lại là tu theo Bạch Vân Kỳ để lập Kỷ Nguyên Di Lạc là đúng thiên thời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người tu đặc đạo rồi phải học để biết thuận thủy để địa dư, phong hóa của mình và quốc gia người để sự đi lại thông đạo lộ và nhận ra sự thuận phong

mỹ cảm làm sanh khí cho sự hòa nhu, tức được cái đạo ta và đạo người sanh mỹ ái.

Không để trí nông gia làm trở ngại đạo hòa giao, không để sự không biết đủ về sự nhân tính về họ làm hạn hẹp tình mình, không thể bạo chiến cuông tranh làm cho loại ái với hàng tài hoa và đại trí tuệ. Nếu ta không trọng tài nhân thì thiên hạ tài nhân ai lại theo về.

Biết về người là biết tâm lý học thiên lý tự hoa và phong tài mỹ cảm của họ xuất thân, được cái biết đó mới được tài thần trong thiên hạ. Các con là bậc đặc đạo nên lấy kính để hùng tài, nên lập nhu ái mà dĩ lược, nên bố thí lòng nhân để được đạo của chân nhân. Nên ta được cái đạo ở Trời nên mở nhãn quang ra mà suy cho kỹ cái thành cao, cái lũy sâu mà nối giao cầu.

Lòng người ai cũng có thiên tính, tình người ai cũng có tình chung với quốc gia mà họ đã tôn thờ, ta là hàng đặc đạo phải nhân trong việc làm, phải trí tri trong việc quản trị, phải có tâm nhìn tâm lý để thành nhân. Làm được vậy cho người được cơ hội, tức cho mình một sự trí độ hòa nhơn để thành đạo của chơn nhơn trong đại trị.

Thấy yếu lòng thì nâng trí, thấy đói lòng thì bổ thí, thấy tu thân thì truyền lời làm cho mỹ cảm hòa nhu thì trí ta thành huệ giác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người tu đắc đạo đều phải tôn kính Đức Thượng Đế để ta học đạo từ Trời và ứng thiên thời vì người, Thượng Đế là Cha sanh tất cả linh hồn. Nên đạo kinh lập ra “Vô Vi Thiên Địa Chi Phụ, Hữu Vi Thiên Hạ Chi Mẫu”.

“Đạo Trời vô hình là Cha sanh thiên hạ, đạo Phật và Tam Giáo Ngũ Chi là Hữu Vi Thiên Hạ Chi Mẫu” Mẫu đây có nghĩa là lòng từ bi của Phật Tổ Như Lai, Phật Mẫu Diêu Trì và Chư Vị Bồ Tát có tấm lòng của Phật Mẫu, như Quán Âm và Đức A Di Đà, Đức Địa Tạng Vương Bồ Tát, và Đức Di Lạc Bồ Tát đến nay thành Phật.

Các vị vì chúng sanh hoằng pháp viết kinh chỉ đạo khác nào tình Mẹ thiêng liêng trên quả Địa Cầu. Vì vậy đời nay Đức Di Lạc Vương

Phật lại giáng thế, lại đại diện lòng Từ Mẫu của Chư Phật hoằng pháp cứu nhân sanh.

Còn Thượng Đế là Đạo Trời Thiên Địa Chi Phụ, ta lập Đạo Trời thờ Trời như hiền thần thờ Vua, Thánh Thần thờ Chúa, Tiên Thần thờ Ngọc Hoàng Thượng Đế, Vua trên muôn Vua, Chúa trên muôn Chúa. Như con Trời thờ Cha mình, như hiền sĩ thờ bậc Minh Chủ thờ linh hồn Tổ Quốc của Quốc Gia.

Nên cái đạo thờ Trời không thể thiếu được và không để lệch trí tuệ, không để lệch chánh đạo, không để lệch chí nguyện của đảng tinh thần yêu nước. Nhờ vậy mà Thần giữa đạo tận trung, Thánh giữ đạo trung nghĩa, Thần Dân làm tròn bốn phận chi dân. Ấy là nhờ ta thờ Thiên Phụ ở trên Trời.

Như Trời ban cho ta cái Đức Háo Sanh, Phật ban cho ta lòng từ bi quảng đại, ta là người tu Đạo Trời không để lệch tiết độ của Thánh Nhân, quân tử mà Trời cao đã thiên phú trên người.

Kính Trời thực hiện lòng chí nhân cho nước, kính Trời thực hiện lòng con hiếu chi dân, kính Trời là thực hiện lòng trung chánh cho Quốc

Gia hiền tướng, với Trời đẽ đẽ Thần Tiên trong
ta minh đạo Thần Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đắc
đạo phải biết lấy lòng nhân chánh của dân, như
dân có hiền tài ta phải thi tài nhân mà tấn phong
học sĩ, làm cho nước có tài hoa dâng ái với
Quốc Gia.

Bậc gặp hiền triết thì gần xa sự phù hoa trác
táng đẽ chánh quân tử cho mình, nâng trí độ cao
minh chánh ngộ phùng tạp mộc làm cho ý chí
và tiềm năng mở ra sự lương thần đẽ trung
chánh thần minh.

Tu đạo ngàn năm mới có đủ căn cơ nên
không buông theo lòng dục mà tụy thế, mà phải
thắng cái tạp dục đẽ chi lòng. Nên quân tử phải
trí phải tri mới an lòng quân tử.

Có khi phải nhường đẽ lui chân cho được
vinh dự, có lúc phải lìa cái thứ tình của tạp tục
đẽ mình an, có khi phải một mình đẽ định vị lại
nhân chi sơ thượng học đẽ chi nhân.

Làm người phò Vua cho đúng được lòng với dân không để mất đạo lòng chi lòng, được tình với dân không để mất cái đạo tình chi tình trong nước. Nên bậc đấng đạo rồi còn phải kèm cái tài để chi tài khiêm để được, cái khiêm kia là đạo nghiêng mình để nước được tướng, yêu người để được nhân tài cho nước hòa minh.

Nên lòng dân là lòng Trời sự chi ái của dân làm cho Trời đất cách cảm, lòng cho lòng người chánh thuận làm cho đạo ái quốc phục sinh. Ta nên trọng tình ấy và tiết độ lại lời nói, bởi người như ta là thần dân chung một Quốc Gia.

Chánh ái lại việc làm an ủi lại bằng hữu, ta vì ái mà dưng, người vì lý mà thuận, ta vì kính mà khiêm, người vì nhường mà vui vẻ hạnh phúc. Nhờ vậy ta mới thấy yêu được sự chi ái của lòng dân, dân mới chung tình cho nước.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,

Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đấng đạo phải biết sự lợi ích của Vua tôi và quốc gia truyền thống của nước, ta hành đạo lớn không

thể đả phá thần tài thổ địa nhỏ ở thôn làng. Sự kính cổ nghinh tân, cổ nhân trước ta chi tài chi giáo mà ta có Đạo Hoàng Gia.

Nên trong cái thần tài của các địa phương và biên quang để họ được tôn thờ và được phò trợ dân ta kính thương tế thể.

Cho dù đạo cao thượng đến tột cùng trí tuệ vẫn trọng thiên văn địa lý toán số âm dương, quẻ dịch và kinh sách bát trạch binh thư sách lược và nhu giáo đã đào tạo tài nhân cho con dân ta được nhân tài, trọng kính giáo pháp của Tam Giáo Ngũ Chi, không được ruồng bỏ sức học của người xưa, ấy là kính cổ.

Bậc thiên sư kính cổ và biết nghinh tân tôn trọng khoa học đời nay và áp dụng lại chánh Đạo Trời Hoàng Kim cho thiên hạ thái bình, không phụ tài nhân thời kim để thành lập một nước Trời. Ta biết kính cổ nghinh kim và dùng tất cả nhân tài, không phân biệt xuất thân và tôn giáo đảng phái.

Đạo nhà ta là tha thù để được bằng hữu, tha ái để được đại tướng cầm binh để bảo dưỡng

nhân tài của Trời Phật cho quốc gia ta đi vào thanh trị.

Bậc thiên sư trọng hiền tài thì tha quá khứ để chi tài, trong đạo từ bi phải tha thù và ân xá thiên hạ, tức Đạo Trời ta không chấp ác nên tha người ác, tha kẻ thù, không chấp thiện nên ân xá thiện gia, không tính quá khứ của tài nhân mà chỉ nhận con người hôm nay của họ sống, sống lại với sự chánh thuận Đạo Trời và quy y cùng Đức Phật nước ta. Đó là người tu đắc đạo phải biết lợi ích của đạo Vua tôi và quốc gia cần hiền tài lương tướng, nhân tài để bảo vệ truyền thống quốc gia, đạo đức của Trời cho ta và thiên hạ của chính ta đắc Phật đó vậy.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đắc đạo phải biết sự lợi ích của lân bang bằng hữu, nước ta và lân bang kết thái bình để ban giao kinh thương tế thể làm giàu mạnh cả hai nhà.

1. Là lợi cho ta và người trao đổi văn hóa để ta hiểu về sự lớn mạnh của tài hoa quốc gia họ và quốc gia mình.

2. Kinh thương tế thể làm lợi ích cho họ và mình được giàu mạnh chi gia.

3. Trao đổi văn học âm lực thi văn ca đoàn thư phú, cho dân ta du học và du lịch để mở rộng văn hiến giữa mình và người để kết giao hảo lân gia.

4. Làm cho tỏa sáng chính trị đời sống giữa người và mình để giữ sự an linh và thái bình lâu dài vững mạnh.

5. Trao đổi khoa học kỹ thuật và mỹ thuật thời trang làm cho văn minh tao nhã.

6. Mở rộng lực thương thiên, hàng hải bên cảng thương gia để lợi nhuận đôi bên.

7. Mở rộng không gian hàng không phi trường du lịch mạo dịch để người muốn du lịch được tao ngộ gia đình.

8. Mở rộng biên quang biên thế, biên giới, giao thông mạo dịch để kinh thương tế thể làm giàu mạnh cho dân.

Đó là tám điểm mà mình và lân bang nuôi dân và kinh bang tế thế, nên hàng đấng đạo phải học đối nhân cho chánh thời kỳ, cho chánh phương vị và cho chánh tư duy.

Nên đạo ta nhập thế phải tường thông kinh tế học để chi ái cho dân giàu cho dân yêu nước, chi ái cho thiên hạ có đạo ái quốc họ biết tôn thờ để nước ta chánh ái với láng giềng ta, bằng hữu với lân bang để tri kỷ tri bỉ mà không còn chiến nữa mới giữ được thái bình lâu dài.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn,
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi,
Nam Mô A Di Đà Phật.

Di Lạc Pháp Vương Phật con ơi! Người đấng đạo phải biết sự lợi ích của nước và dân chi đạo, nước là Thuyền Bát Nhã thì các vị Bồ Tát trên thuyền biết đưa dân vào chỗ giàu mạnh chu toàn, dân là tài hoa biết dâng tài vào sự trung chánh chi quý của nước. Tuy hai việc làm nhưng một mục đích.

Cao quý là để đạo ái quốc chi dân, cũng như ta là Phật đã thành mà chúng dân là Phật sắp

thành trong đại định. Nên thiên hạ đồng tu thì đồng thành chánh quả với ta.

Nên hàng đấng đạo và hàng quân tử canh tân canh cánh bên lòng cái đạo chi dân, phải có tấm lòng như Cha săn sóc cho con thành người, còn Thầy đào tạo cho trò để thành hiền sĩ. Như sự yêu tài nhân thì được tài năng trong thiên hạ theo về.

Cho nên sách lược thượng đế và Phật dạy Thầy và làm cho tròn sự dân giàu nước mạnh, đem thiên hạ tu hành vào Kỷ Nguyên Di Lạc để cùng nhau xây dựng Hoàng Kim.

Nên Thầy và các trò làm việc cho Phật Tổ, cho Thượng Đế từ hữu tới vô, đồng một sách lược, đồng một chí nguyện đem thiên hạ vào nước Trời thái bình thịnh trị, trình sáng tình người và đồng chánh quả ở tương lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái.

Đức Thầy Vô Danh Thị.